

A U S T R A L S K É

Listy

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKÉ LISTY
ČÍSLO 9 KVĚTEN 1992
Registered by Australia Post
Publication No NBQ - 3910

TELČ

KNIHA, KTEROU DOPORUČUJEME

LIDÉ A OCEÁN

Rudolf Krautschneider

mořeplavec, spisovatel, novinář, dřevorubec a filosof, který ve své knížce píše nejen o "lidech moře", ale o lidech jako takových. Všimá si jejich dobrých, špatných, ale i směšných stránek. Nevysmívá se, jen se snaží nacházet to, co je spojuje a pochopit to, co je rozděluje.

A můj život stále trvá

Ten muž, který pracoval na palubě za každého počasí, se jmenová... ne, jméno není vůbec důležité. Plul po všech mořích, ve kterých polská flotila lovila ryby. Ve tváři měl zamýšlený, klidný výraz.

Jeho kolega v kajutě se jmenoval Zenon. Oba teď pili horký čaj a mlčeli.

"Myslíš, že by někdo vydal tvůj knižně tvůj sešit?" zeptal se Zenon.

Muž pokrčil rameny.

"Takových sešitů je napsáno příliš mnoho. Jen v naší flotě bys jich našel desítky," zasmál se muž.

"Chtěl bys země udělat spisovatele, aby ses mě zbavil? To se ti nepodaří. My dva to už dosloužíme spolu," dodal.

Zenon spalil dva nové čaje a řekl: "Poslední dobou malo spíš a pořád pišeš. Proč? To jsi dříve přece nedělal."

"Pořád mě něco napadá. Musím vstát a napsat to. A potom nemám v úmyslu žít věčně!" řekl muž.

Oba opět mlčeli a pili čaj. Zenon listoval v sešitě.

"Opravdu ti nevadí, že pořád čtu, co pišeš?" zeptal se.

"Ne, jsem rád, že to čteš. Někdy pišu jenom pro tebe."

"Cože?" zeptal se "Třeba to na posledním listě".

Muž ukázal prstem na dvě poslední věty.

Zenon je nahlas přečetl:

"K příteli se vždycky vzpínej, shýbej se jen k nepříteli."

"Od té doby, co bydlím s tebou v kajutě, se mi zdá, že jsem nějaký lepší. Nebo...nevím jak bych to řekl," pokračoval bezradně Zenon. "Vidím teď tolik krásných věcí a lidé se mi zdají nádherní. Někdy se až dusím, jak je mám rád. Ale říci, nebo napsat to nedokážu."

"Musíš být trpělivý, jednou to přijde samo. Já na tom byl dřív stejně. Hodně mi pomáhá, že si se mnou povídáš o tom, co pišu," řekl muž.

Začali se oblékat do nepromokavých obleků.

"Jdi napřed, napišu ještě pár vět a hned jsem na palubě."

Sedl si za stůl a psal:

"Dostal jsem od života víc, než jsem si dokázal vysnit. Ale můj život stále trvá. Mohu napsat jen to, co jsem prožil. I to musí dozrát jako hrozny. Mám rád hrozny přežralé. Dotknu se zlehka výhonku myšlenky a hrozny samy padají do koše. Odměnou za dlouhé čekání je jejich sladkost. Dnes ráno jsem se díval z paluby na moře. Nevím už pokolikáté, ale opět jsem viděl moře poprvé. Moje myšlenky šumí mořem. Není to proto, že bych moře miloval, ale proto, že z nich nedokážu vyloučit jeho existenci. Je 16,00, musím na palubu. Až se vrátím, dopišu tenhle poslední list a vlepím jej do sešitu. Zachycuji myšlenky pro sebe, ale v koutku duše, možná bláhově, doufám, že budou zajímat mého syna."

Muž se podíval na hodinky, potom rychle přetáhl bundu přes hlavu a vyšel ven.

Druhý důstojník to viděl z můstku. Loď se zachvěla, jak hlubinná síť zachytila o dno. Ocelová lana na palubě se napjala jak struny a s pronikavým zasvištěním praskla. Hrůza pracujících sehnutých lidí byla rozmetána po celé palubě, na kterou se vylila řeka lidské krve. Dva mrtví, čtyři těžce zranění a pět lehce.

Flotily rybářských lodí všech

možných vlajek lovcích na "George Bank" ztichly. Ěterem leti volání o pomoc. Loď polské flotily se semkly okolo svého druhá jak včely kolem královny. Vlajky všech lodí jsou spuštěny na půl žerdi.

Zenonovy oči horečně svítí. Zmitá se na lůžku.

"Nenašel jsem jeho hlavu, musíte ji najít!" křičí.

Dostává injekci a usíná. Skupina lékařů z různých lodí pracuje bez oddechu. Loď se maximální rychlostí blíží ke kanadskému přístavu "St. Johns". Na molu již čekají auta červeného kříže. Zenon násilím otevírá oči.

"V kajutě na stole leží sešit! Musíte mi ho přinést, nesmí se ztratit!" je neodbytný.

Jeden z lékařů přináší sešit.

Zenon jej zdravou rukou tiskne k sobě. Potom jej otevírá.

"A kde je poslední list?" křičí.

"Nějaký papír vyletěl oknem, když jsem otevřel dveře," říká lékař bezradně.

Zenon se vzpíná na lůžku. "Musíme ho vylovit, ať spustí síť! Musíme vědět, co napsal na poslední list!"

Násilím jej tisknou k lůžku a dávají mu silnou injekci.

V studeném Labradorském proudu list klesá ke dnu a jeho bělost září do hlubin noci.

lidé a oceán

Rudolf Krautschneider

Kniha popisuje plavby mořeplavce Rudolfa Krautschneidera formou reportáží a příběhů o "lidech moře". Plavby uskutečněné pod československou vlajkou směřovaly do severních polárních krajů, do západní Afriky a jižní Ameriky. Jejich mementem se stala válka na Falklandech /Malvin/, kde Rudolf Krautschneider plul mezi válečnými konvoji nepřátelených armád jako jediný neutrální. Reportáže a příběhy voní dýmkami a mořem.

ZPRÁVY Z ČSFR

Federální shromáždění schválilo zákon o soustavě daní. Podle něho budou v ČSFR placeny daně ze zboží a služeb, daně z příjmu, dále daně z nemovitosti, daň silniční, dědická a darovací, daň z převodu nemovitosti a daně k ochraně životního prostředí. Do daně ze zboží a služeb patří daň z přidané hodnoty, včetně daně při dovozu a daň spotřební.

"Všechny termíny vyhlášené pro první vlnu kupónové privatizace, platí, nikdo je nezpochybňuji. Jenom trneme, aby se to stihlo," řekl ministr pro správu národního majetku a jeho privatizaci ČR Tomáš Ježek. Znamená to tedy, že předkolo kupónové privatizace končilo 26. dubna, první kolo pak bude zahájeno 18. května.

Slovenská lidová strana nedůvěřuje prezidentovi ČSFR Václavu Havlovi a nebude podporovat jeho kandidaturu na prezidentský úřad. Představitel SLS, která vstupuje do nadcházejících čs. parlamentních voleb, to oznámili na tiskové besedě v Bratislavě.

Za hypotézu označil český premiér Petr Pithart tvrzení, že se někteří novináři snaží destabilizovat společnost. O seznamu 262 novinářů-agentů StB, který obdržel, dále řekl, že tento závěr o destabilizaci může Federální bezpečnostní informační služba vyvodit na základě dlouhodobé analýzy. "Já to schopen říci nejsem", uvedl. Za zvláštní paradox pokládá, že už byly dokonce vysloveny úvahy o souvislostech této akce s Občanským hnutím.

Libye zastavila činnost svého vojenského zastupitelství v Československu. Čs. ministerstvu zahraničí to oficiálně oznámil libyjský charge d' affaires v ČSFR Ahmad Ali Abdal Káfi. Čs. a libyjská strana se dohodly, že počty pracovníků diplomatických zastoupení v obou zemích budou sníženy tak, aby vzájemné zastoupení bylo ekvivalentní.

ČAS K DOSPIVÁNÍ

Karel Wendt

"Při naší zeměpisné poloze denně myslíme na Polsko, Československo, Maďarsko. Francie myslí na Alžír. Portugalci se starají o to, co se děje v Brazílii. Do jisté míry tedy uvnitř Evropských společenství existuje jisté dělení práce a rozdílů v orientaci"

Německý prezident Richard von Weizsäcker

Divíme se smutně na Slovensko a v srdcích se zdráhavě rozpouštějí naděje na zachování společného státu. Téměř nevyhnutelně to vede k úvahám o zhoubných vlivech fanatického nacionalismu. O tom, jak se zaslepenými nacionalisty nelze rozumně hovořit, jak nelze logicky debatovat tam, kde iracionalita nacionalistického atavismu předem vyloučila použití zdravého rozumu. A samozřejmě, spíše dříve než později, dojde na Iry, na Srby a na Chorvaty.

Samy sebe moc neprohližime, ačkoliv bychom měli. Jak jsme se my vypořádali s vášní, zakotvenou v nekritickém sebeobdivu, který je téměř nevyhnutelně provázen nenávisným podceněním jiných národů? Vezměme ku příkladu téměř prehistorický antigermanismus. Uvažujeme o něm? Nebo je prostě sterilně na věčné časy přijímáme?

Krajani mě u piva "vlastenecky" obvinili ze zločinu germanofilství. Proč? Protože mě život naučil neztracovat děti za zločiny dědů a otců, nesoudit celé národy podle toho, jaké byly, ale podle toho, jaké jsou. Byl učiněn objev, že už Bismark hlásal "Drang nach Osten", takže prý jsem nehorázný vůl. My Češi jsme povoláni soudit, neboť máme demokratickou tradici.

Taková pívná debata by měla být odbita mávnutím ruky. Měla. Nebýt toho, že neblaze zapadá do zkušenosti, o které zakopávám téměř denně. V Praze jsem se dozvěděl, že s Poláky se nedá spolupracovat, protože nechtějí dělat. Ze Švejka znám neměnné kredo, že "každý Maďar může za to, že je Maďar". O černožluté hydře raději pomlčet.

Navíc mi ta pívná debata připomněla dávno zapomenutý úvodník pražského časopisu (Lidové noviny 7.10.91), reagující nevráživě na výrok německého prezidenta von Weizsäckera o zájmových sférách, který vidíte v záhlaví této úvahy.

Stručný přehled rubrik

Čas k dospívání	01
Máme volbu volit	02
Záhořovo lože	03
Květnové zamyšlení	04
Ze světa vědy a techniky	05
Krvavá bitva	06
Prezidentův vězeň	07
S Jiřím Suchým o divadle	08
Co se chystá	09
Malá úvaha	10
Z tajů krás české řeči	11
Nad dopisy čtenářů	12-13
Ampéry, volty a kotrmelce	14
Sport -humor	15
Inserce a služby	16-17

Autor jím byl velice rozladěn. Označil jej za "nešťastný a necitlivý", neboť "Alžírsko bylo francouzskou kolonií a Brazílie portugalskou državou..."

Zkoumal jsem ta slova bedlivě, četl jsem je několikrát, ale nedokázala mě urazit a popudit. Pochybuji, že je německý prezident myslel tak, jak si je vyložil pražský novinář, ale jakáž pomoc, staré vášně (nejde vlastně o nedůtklivý pocit menšecennosti?) umírají pomalu a u piva i v novinách, ty nacionalistické až úplně poslední.

A, ve velkém i v malém, o to tu jde. Jak se mají změnit věci, ty, které to potřebují jak to příslovečné prase drbání, když se i v tom nejmenším odmítáme názorově změnit my? Prošli jsme dlouhým a krutým temnem. A když se rozednilo a je zase vidět, rozhlédnutí ukáže, že jsme téměř všichni po krk zakopáni přesně tam, kde nás temno zastihlo.

Myslíci lidé nejezdí životem rychlíkem. Divají se kolem. Zaznamenávají. Dávají dohromady. Učí se. A protože se učí - mění se. Život je pak jednoho dne naučí také to, že nejsou lepší a horší národy jenom horší a lepší vládní systémy. Ty lepší vynesou na povrch to, co je v národech dobré. Ty horší dají volnou ruku žumpě, tomu, co je ve všech národech nejhorší. Kambodžané patřili k nejmírumilovnějším lidem v Asii a přišel Pol Pot. Byla Mussoliniho Itálie a je ta dnešní, která ohrožuje svět nejvýše hojnou výměnou vlád. Bylo fašistické Španělsko generála Franca. To dnešní vyznává pluralitní politický systém a podle toho vypadá. Bylo Masarykovo demokratické Československo, které si za pár krátkých let získalo úctu světa a bylo Československo Gottwaldovo a Husákov, které ji stejně rychle ztratilo. Bylo slušné Slovensko, část širšího demokratického celku, ale přišli Tiso s Tukou a tisíce nevinných lidí putovalo na jatka. Byla nepopsatelná hrůza nacistického Německa a je demokratické Německo, páté jednotici se Evropy, které má dnes dvakrát tak dlouhou "demokratickou tradici" jako my.

Jak dál?

Je třeba rozeznávat a zaregistrovat nové skutečnosti, uznat, že svět se mění a ve všem už neplatí, co platilo dříve. Je třeba střízlivě a věcně kon-

frontovat národnostní nenávisti, které urážejí zdravý rozum. Je třeba vylézat z kukly chronické zakrnělosti. Řečeno úplně jednoduše:

je třeba vyrůst!

Máme volbu volit?

Jaroslav Kovářiček

V ČSFR schyluje se k volbám, které tentokrát budou velmi důležité, budou to vskutku první volby svobodné. Ty poslední, které proběhly krátce po převratu, měly především odstranit KSČ formálně od moci a tuto funkci splnily. Tenkrát nebylo totiž dost času na vytvoření potřebné škály demokratických stran a tak volič věděl spíše pro koho nevolit než komu dát svůj hlas. Letošní volby vydají zajímavé svědectví o národních schopnostech demokratizace, ukáží stav občanské vyspělosti, nastolí směr politického vývoje v zemi a možná i zásadně rozhodnou o budoucím státoprávním uspořádání. Tato závažnost situace zřejmě vyvolává mnohé hlasy v emigraci, volající po volebním právu také pro nás, československé občany žijící trvale v zahraničí. Je snadné najít nepřeborně argumentů pro i proti tomuto požadavku.

Československá cesta k demokracii děje se pokojnými a pokud možno i legálními způsoby. Problémem zdá se však být, že se existující právní systém stále opírá o mnohé zákony minulého režimu. Není to následek toho, že revoluce byla příliš něžná, spíše toho, že se revoluce žádná nekonala, jen mírný státní převrat (u moci se udrželo příliš mnoho lidí starého režimu). Jedině svobodně zvolené zákonodárné shromáždění může začít vydávat zákony odpovídající potřebám celé společnosti (může, ale nemusí! to závisí na kvalitě většiny poslanců). Proto důležitou pravdu má prezident Havel když zdůrazňuje nutnost nového a vhodného volebního zákona především. Nemám podrobné informace z poslední doby a nevím proto zdali už takový zákon byl vypracován a schválen. O volebním zákonu ovšem rozhodují současní poslanci a je očividné, že neodhlasují něco co by bylo proti jejich vlastním zájmům, zde jest tedy

začarovaný kruh. Sama podstata demokratických voleb ještě nezaručuje vskutku demokratickou politickou reprezentaci, při značném množství kandidátek a nepřehledném spektru politických stran mohou se voliči snadno po volbách divit kohože si to vlastně zvolili.

Zde přicházíme k první obavě zdali by vskutku bylo pro stát užitečné aby volili také emigranti. Jak se může volič třeba ze vzdálené Austrálie orientovat v předvolební kampani a vskutku zodpovědně posoudit komu dát svůj hlas? Mohlo by se stát, že s přispěním neinformovaných krajanů vyhraje poslanec třeba velkých řečí avšak drobného charakteru, následky této volby v zahraničí žijící voliči ale na své kůži neponesou. Klíčem k řešení tohoto problému jest zajisté volební zákon, ten však (jako jakýkoliv jiný zákon) dá se měnit podle daných společenských potřeb. Jest tedy věru žádoucí aby emigranti, čs. občané měli volební právo? Odpověď je nasnadě: Volební právo přece náleží každému svéprávnému občanovi. Problém se tedy rozšiřuje do oblasti státní příslušnosti. Krajané v USA nabytím amerického občanství automaticky podle předválečné smlouvy pozbyvají občanství československé. Problém krajanů amerických je tedy tímto vyřešen. Tato situace by případně mohla inspirovat i čs. zákonodárce k formulaci zákona o nepřípustnosti dvojitého občanství, že tedy každý, kdo nabyde jiné státní občanství pozbyvá nárok na státní příslušnost československou. Chtěl-li by i kdo potom udržet své čs. hlasovací právo musil by se zřici občanství australského (a tak i práva a povinnosti volit zde!) Rád bych věděl kolik vlasteneckých krajanů by přistoupilo na takovouto docela přípustnou podmínku. Teoreticky není účast ve volbách emigrantům odepřena, musí se ovšem dostavit do rodné země. Stejně tak i v Austrálii jest mu zákonem stanovenou povinností zapsat se do seznamu voličů v místě svého trvalého bydliště, při změně adresy se opět přihlásit. Austrálie jest jedinou z anglicky mluvících zemí kde dostavit se k volbám je povinné. Zanedbání této povinnosti trestá se pokutou, jejíž nezaplacení může vést případně k odsouzení do vězení (Anglosasové si potrpí na staré tradice).

Australský volič tedy musí volit i v případě že pobývá dlouhodobě v zahraničí.

Nevím jaké zákony mají v tomto směru země jiné. Toliko selský rozum mi napovídá, že volební právo mělo by souviset s oblastí "pobytu trvalého" (je-li cos na světě trvalým), neboť tam má volič na výsledcích osobní zájem a rovněž cítí důsledky své občanské angažovanosti. Nechtěl bych ani aby mého poslance měli právo volit osadníci třeba jen sousedních obvodů, natož pak ti, co žijí kdesi za mořem. (pokud volič z naší ulice není dočasně někde za prací!)

Jestliže voliči mají možnost zvolit si zástupce za svůj volební obvod pak je nutno i podotknout, že čs. občané žijící trvale v zahraničí měli by také mít možnost zvolit si poslance, kteří by hájili jejich zájmy v parlamentě. Bylo by ovšem toto prakticky realizovatelné a finančně únosné? Znáje úroveň demokratičnosti mnoha krajanských spolků, po takové variantě příliš netoužím.

Za občanství republiky, jejímž prezidentem je Václav Havel, se stydět nemusím a neúčast při nastávajících volbách mne nepálí natolik abych se kvůli tomu musil pohoršovat nad poměry ve vlasti. Nejráději bych viděl dobrý volební zákon, který by zajistil pamatoval i na situaci emigrantů. Jenže kdo ví jak bude po těch příštích volbách, bude-li ještě nějaká federativní republika. Časy se mění rychle, je proto užitečnější dívat se dopředu. Chceme-li být vlastní vskutku nápomocni tak zajisté uděláme lépe budeme-li více než svých práv dbáti svých povinností. Právo na rodnou zemi nám totiž nemůže odebrat žádné zákonodárné shromáždění na světě, své vlastní pomáhat jest zase nepsaným mravním zákonem.

ZÁHOŘOVO LOŽE (Oproti nebi - existuje i peklo ?)

Jaromír Svoboda

V neděli 15. března, oslavovala část slovenských emigrantů v Melbourne 53. výročí založení Tisova "samostatného slovenského státu". Nebylo by na tom celkem nic pozoruhodného, jednak proto, že tato údajná samostatnost byla nemožně zkompromitována tehdejší svou úplnou závislostí a bezpodmínečnou kolaborací s tím nejčernějším údobím fašistického hitlerismu, ale zvláště také proto, že historický nárok na takové jubileum je zcela nesprávný. Slovenský samostatný stát byl totiž proti československé vládě prvně vyhlášen "Proklamací samostatných slovenských sovětů" dne 18. června 1919. Ovšem pravda není často jejich forte, pokud se nyní jubilatů týče.

Mnohem pozoruhodnější na této neslavné události byla skutečnost, že slavnostní děkovnou mši svatou, která byla při této příležitosti uspořádána, přiletěl sloužit sám bratislavský arcibiskup Sokol. Vtírá se tu otázka, zda tímto slavnostním obřadem fašismus získal účtyhodnost, anebo zda jím dostal rozřešení.

Tak trochu jako ten nebožtík soudruh Husák, celoživotní ateista a politický zločinec, když na smrtelném loži se obrátil na viru, aby pro svou duši získal odpuštění od téže duchovní autority ve státě. Charakteristicky i on, když dostudoval práva začal svou pestrou minulost jako prokazatelný kolaborant a horlivý služebník Tisovy "vlády", aby potom po mnoha ideologických přemetech skončil "věčným mlčením", jehož nedotknutelné privilegium mu koncem roku 1989 tak kavalírsky udělila Havlova sametová vláda.

Tato nová vláda vyhlásila nový, v novověku prazvláštní princip spravedlnosti, v němž ty nejvážnější případy se přenechají Božimu soudu. Na všechny jednou dojde, vždyť Boží mlýny melou... atd.

V jednom plzeňském domově důchodců žije na zaslouženém odpočinku

křepký usměvavý stařík, který počátkem let padesátých byl šéfem borské korekce. Někteří zahraniční vojáci a mnozí tehdejší mladí utěkáři, pokud přežili jeho obušek, jsou na živu ještě dnes. Bývalí živnostníci a sedláci si ještě dnes pamatují, jak se kdysi likvidovaly jejich rodiny, ať už měl tehdy třídního nepřítel na mušče třeba soudruh okresní tajemník ve Zlíně (Jakeš), nebo soudruh okresní tajemník v Trenčíně (Dubček). Kolik životů to stálo a kdo byl zodpovědný, poslušně plnic rozkazy shora?

Tož tedy nám, věřícím, je hej! Jen si soudruzi pěkně doživejte ty svoje tučné brebendičky, však už máte hnedle na káňku a Pán Bůh je spravedlivý. Od Posledního soudu pojuháte pak všichni rovnou do pekla. Pochválena buď spravedlnost boží!

Ale můj přítel, nový plzeňský arciděkan D.p. Petr Eliáš, si nedávno postěžoval, že v jeho novém působišti ze zapsaných katolíků méně než jedno procento (!) je praktikujících věřících. Drtivá většina obyvatelstva tedy a si na peklo vůbec nevěří a bude jim proto jaksi slabou útěchou čekat na boží spravedlnost. Ovšem demokratický stát je povinen spravedlnost zaručovat, a to nejen té hrstce věřících, ale i té většině nevěřících. Skýtá se otázka, zda se náš pan prezident nad touto oprávněnou spravedlností, kterou i ta nevěřící většina národa marně očekává, také upřímně zamyslel.

Jenomže ani ten nevěřící člověk nikdy neví. Vezměte si třeba toho Husáka: Takový notorický ateista, privilegium věčného mlčení mu bylo přislíbeno, že se ho nikdo nebude smět na nic nikdy ptát, to mu bylo zaručeno... a přece sám nakonec promluvil.

Když na smrtelném loži poslal pro pana arcibiskupa, k nám věřícím promluvil řečí velice srozumitelnou:

Bál se pekla - a právem!

S hlubokým zármutkem oznamuji všem přátelům a známým, že dne 29.8.1992 zemřela v Sydney po dlouhé a těžké nemoci, moje sestra
Donna Eva Logan.
Nechť je jí australská země lehká.
Jménem přibuzenstva
Hana Messner

Kresba: V. Jiránek,

KVĚTNOVÉ ZAMYŠLENÍ

HEYDRICHIÁDA OČIMA LONDÝNA

Jeden z nejmělejších činů druhé světové války se v okupované Praze podařil dvěma československým hochům. Slovák Gabčík a Moravan Kubiš, vojáci československé armády v Británii, obětovali životy za čest své země. Stalo se tak právě před padesáti lety, v květnu 1942. Jejich památku bychom měli zachovat.

Komunisté, kteří až do vstupu Sovětského svazu do války v roce 1941 stáli na straně Německa a úmyslně sabotovali válečné úsilí naší exilové vlády, potlačovali i po válce pravdivé vyličení hrdinství účastníků atentátu na Hitlerova místodržitele v Protektorátě Čechy a Morava.

O osudu těchto dvou statečných mužů se dozvídáme v pamětech šéfa československé výzvědné služby v Británii, nyní již zesnulého generála Františka Moravce. Jeho věcný a proto i úchvatný popis výběru parašutistů a jejich přípravy k seskoku a provedení atentátu na říšského Protektora SS-Obergruppenfuehrera Reinhardta Heydricha dnes zaujme hlavně mladší čtenáře.

O pečlivé přípravě atentátu byl kromě nejužšího kruhu vysokých československých důstojníků v Londýně informován jen iniciátor celé akce, prezident Beneš. Těžký výcvik malé skupiny vojáků - dobrovolníků trval v Anglii šest týdnů v úplné izolaci. "Vybičování do krajnosti, honění, popichování a stále zkoušení mělo velmi vážný účel: včasné objevení skrytých fyzických nebo psychologických slabostí, které by parašutisty později mohly stát život", píše generál Moravec.

Nakonec byli vybráni dva. Josef Gabčík, nadaný, obratný, veselý, otevřeně povahy, podnikavý, plný iniciativy, přirozený velitel, nositel francouzského Croix de Guerre. Jeden z největších hrdinů s nimiž se, podle vlastních slov, autor setkal za dvou světových válek. Jan K ubiš, vysoký, stihlý, poněkud pomalý, ale důkladný a vytrvalý, inteligentní, diskretní a spolehlivý. Oba byli svobodní, žádný z nich neznal Prahu a žádný z nich už neměl rodiče, nebylo žádoucí, aby vybraní parašutisté měli zvláštní důvody k pokušení navázat styk s rodinou.

Generál Moravec v předvečer jejich odletu z Anglie s oběma povečfěl. Pak je v noci dopravil na letiště, kde čekal výsadkový bombardér typu Halifax se zkušeným českým pilotem Leošem Anderlem. Ten o jejich úkolu informován nebyl. Oba muži byli dokonale vybaveni, oba měli s sebou dávku jedu pro případ chycení. Oba prohlásili, že by dali přednost smrti před dopadením gestapem.

Oba měli rozkaz se s nikým nestýkat. Měli si opatřit co nejdříve kola a po vykonání atentátu rychle na nich ujet z Prahy a snažit se dostat na Slovensko, kde byl Gabčík doma a kde byly poměry daleko mírnější než v Protektorátě. Bylo jim

vysloveně zakázáno hledat kontakt s jinými parašutisty již dříve vysazenými za jinými účely, anebo s domácím odbojem, prolezlým udavači.

Den před odletem byli oba vojáci přijati prezidentem Benešem. President věděl, vzpomíná Moravec, že operace bude asiznamenat jejich smrt. Jak Beneš tak Moravec byli pohnuti pro stotu s jakou chlápce přijímali svůj úděl. Když jim president dával sbohem, měl slzy v očích.

Parašutisté byli vysazeni, podle plánu, v okolí Benešova. Každá součást jejich oděvu byla protektorátního původu, měli i české cigarety a zápalky. Oba měli velkou částku protektorátních korun. Před odletem z Londýna byli oba dokonale obeznámeni s topografií Prahy a zejména míst, kde měl být atentát proveden. Londýn neměl od odletu vojáků od nich nejmenších zpráv - po mnoho týdnů - až do atentátu v Kobylisích, ačkoliv kapitán Anderle potvrdil úspěšné vysazení.

Co následovalo, o tom se Londýn dovídal jen z protektorátního rozhlasu. Ukázalo se, že po chladnokrevném vykonání atentátu podle londýnského plánu během zpomalení Heydrichovy limousiny na cestě z Panenských Břežan přes Kobylisy na Hradčany, se oba chlápce dostali do společnosti dalších pěti parašutistů - proti londýnskému rozkazu - a později do krypty pravoslavného kostela svatého Cyrila v Resslově ulici v Praze. Tam byli také obklíčeni gestapem a po velké bitvě padli vlastní rukou poté, kdy krypta byla fašisty zaplavena vodou.

Kromě sedmi parašutistů ztratilo za Heydrichiády život tisíce Čechů. V Praze byly denně uveřejňovány na nárožích ulic sloupce jmen popravených. Mezi nimi byl i generál Eliáš a generál Bílý, již dlouho předtím věznění v Berlíně. Byly vyhlazeny Lidice a pomsta Němců neznala mezí.

Je všeobecně známo, že skryš parašutistů vyzradil jejich kolega Čurda za úplatek jeden milion říšských marek. Po válce byl souzen a popraven.

Méne známé jsou však úvahy generála Moravce, který celou akci připravil a řídil z Londýna se schválením a na popud presidenta Beneše. Generál Moravec správně uvádí, že po odvolání prvního říšského Protektora Von Neuratha z Prahy, zahájil dosazený "pražský kat" Heydrich velkorysé podplácení a korupci českých dělníků. České zbrojovky pracovaly pro Němce na plně obrátky a národ zlomený mnichovskou kapitulací neprojevoval zjevný odpor, čímž československá věc trpěla v Anglii, která vynakládala veškeré úsilí na porážku Hitlera. Tim byla londýnská vláda zneklidněna. Bylo třeba myslet na místo Československa v poválečné Evropě.

Případně jednou historikům zhodnotit - a snad i posoudit - myšlenku provedení atentátu na jednoho z nejprohnanějších a nejnebezpečnějších nacistů v Evropě. Zajímavé je však dnes uvážit slova generála Moravce, československého vojáka na slovo vzatého: "Kdyby se Československo v roce 1938, místo aby se podrobilo mnichovskému diktátu, bylo postavilo Německu, jak jsem přesvědčen, že udělat mělo, bylo by utrpělo mnohem větší ztráty než po atentátu na Heydricha, ale bylo by si vysloužilo lepší místo v historii. Ale za okolností, ve kterých jsme žili v té době, to byla dobrá akce. Byla to největší odbojová operace v českých zemích a představuje dobrou stránku Českosloven-

ška ze druhé světové války. Český národ by měl na ni být hrdý. Já na ni hrdý jsem."

Generál Moravec patří i mezi ty, kdo odsuzují presidenta Beneše za mnichovskou kapitulaci, která vedla nakonec ke Kremli a do podmanění dalšími okupanty. Ale tyto úvahy se vymykají rámci vzpomínky na úděsné dny května 1942.

Světlá budiž památka všech,
kteří tehdy padli za čest republiky.

Bořek Šindler

ZE SVĚTA VĚDY A TECHNIKY

Možná v příštím století.....

Otázka uložení jaderného odpadu není vyřešena.

V listopadu 1942 se italskému emigrantovi žijícímu v USA, fyzikovi Enrikovi Fermimu poprvé podařilo uskutečnit v laboratoři řízenou řetězovou reakci a uvolnit tak sílu, která drží pohromadě všechny látky. O padesát let později čeká na definitivní, bezpečné uložení nejen radioaktivní odpad z Fermiho laboratoře, ale i dalších 80 000 tun radioaktivního odpadu z jaderných elektráren a statisíce tun slabě vyzařujícího jaderného odpadu z vojenských zařízení a laboratoří.

Pro jaderný odpad, který se od Fermiho časů nashromáždil po celém světě, nenašli dodnes vědci a politici žádnou možnost bezpečného uložení. Vyplyvá to z obsáhlé studie washingtonského ústavu World Watch Institute, ve které se jasně konstatuje, že ani jeden ze šestadvaceti států světa, které produkuje jaderný odpad, se ještě nedostal za stádium plánování konečných skládek a předpokládané lhůty pro konečné jaderné skládky se stále přesouvají do budoucnosti.

V roce 1975 plánovala Amerika otevření konečné skládky vysoce aktivního jaderného odpadu na rok 1985, uvádí se ve studii, tento termín byl později posunut na rok 1989, dále na rok 1998, 2003 a nedávno až na rok 2010, což je datum, které už zase vypadá nereálně vzhledem k technickým problémům a stále silicimu odporu ve státě Nevada, kde by měla být skládka podle současných plánů vybudována.

Podobná situace je ve Francii, kde v roce 2005 uplyne patnáctileté moratorium na vyhledávání míst pro podobné skládky.

V Německu má být otevřeno skladiště jaderného odpadu v roce 2008 v Gorlebenu, ale vzhledem k technickým obtížím a vzhledem ke skutečnosti, že gorlebenský solný základ je vymylán spodními vodami je realizace velice nepravděpodobná.

V rozpadávajícím se SSSR je zcela nemožné předpovídat, která republika a kdy by mohla konečné skladiště jaderného odpadu vyhledat a připravit.

Při pohledu na plány států provozující jaderné reaktory, jako je Argentina, Belgie, Čína, Finsko, Indie, Itálie, Japonsko, Holandsko, Španělsko, Švédsko anebo Velká Británie, zjistíme, že termíny předpokládaného vybudování konečných skládek se pohybují mezi rokem 2020 a 2040.

Vzhledem k téměř nekonečné době, po kterou jaderný odpad vyzařuje nebezpečnou radioaktivitu, se zdá být ještě nepravděpodobnější, že by se celosvětově uznávaná koncepce ukládání vysoce aktivního jaderného odpadu hluboko do zemské kůry stala skutečností. Izotop plutonia 239, který vzniká v jaderných reaktorech, má například poločas rozpadu 24 400 let. Po jejich uplynutí si stále udržuje polovinu své původní radioaktivity. Až po čtvrt milionu let, tedy po 12 000 lidských generací, dosáhne tento odpad takovou úroveň záření, která už není nebezpečná. V těchto téměř nepředstavitelných časových relacích je téměř nemožné vyloučit, že konečná skládka nebude zaplavena spodní vodou, odhalena geologickými posuny a nebo navrtnána lidmi hledajícími nerostná ložiska.

V současnosti je na celém světě 413 komerčních jaderných reaktorů, které produkují pět procent z celosvětového objemu vyrobené energie, uvádí studie dále. Další 60 reaktorů se staví. V roce 1990 se poprvé na světě nezačala stavba žádného nového jaderného reaktoru. Typický jaderný reaktor produkuje ročně 30 tun jaderného odpadu. Na přelomu tisíciletí bude tedy čekat na konečné uložení asi 190 000 tun vysoce aktivního jaderného odpadu z komerčních reaktorů.

Současná metoda skladování jaderného odpadu v podzemních vodních nádržích v blízkosti reaktorů, které ho produkují, zůstane podle autorů studie, i v dohledném období metodou jedinou. Vylepšit ji mohou vysušovací kontajnery, ve kterých jaderný odpad "chladne". Tato "povrchová" metoda bude podle všech předpokladů představovat "faktické" řešení problému jaderného odpadu až do té doby, nežse pomocí dalších výzkumů najde technicky i společensky přijatelné řešení konečného uložení jaderného odpadu, říká závěr studie.

(FRANKFURTER RUNDSCHAU 1991)

První obraz zrození vesmíru

Američtí vědci pomocí satelitní družice COBE (Cosmic Background Explorer), která krouží kolem zeměkoule ve výšce 800 km od roku 1989, jsou schopni měřit elektromagnetickou radiaci velmi starého původu. (Astronomie vůbec je způsob pohledu do minulosti, protože když se díváme na hvězdy vzdálené od nás světelné roky, tak je vlastně vidíme jak vypadaly před touto dlouhou dobou)

Z výsledků tohoto měření dr. Smoot a jeho team, kteří mají projekt COBE na starosti, byli schopni vytvořit obraz vesmíru, tak jak vypadal před 15 biliony let, asi 300 000 let po jeho zrození velkým výbuchem.

Podle této teorie vznikl vesmír z jednoho bodu a v jedné biliontině vteřiny se rozptýlil do velikosti galaxie a neustále se rozšiřuje.

Obraz, zachycený COBE ukazuje mohutné vlny v prostoru i v čase, což potvrzuje, že to byla gravitační síla, která způsobila, že z původně řídké rozptýleného plynu vznikla

hmota jak ji známe dnes.

Dr. Michael Turner, astrofyzik z University v Chicagu, dr. Joel Primack, fyzik z University v Kalifornii a mnozí další vědci, považují tento objev za nejdůležitější objev století, ne-li za nejdůležitější vědecký objev vůbec.

(Sydney Morning Herald)

KRVAVÁ BITVA

Novinářka Anna Franklin našla mírumilovné město proměněné na bitevní pole dvou gangů, které bojují o kontrolu černého trhu.

Krvavá bitva propukla mezi českým a ruským gangem o kontrolu nad mírumilovnými ulicemi Prahy. Ruský obchodník na černém trhu, byl zastřelen za denního světla před očima západních turistů v přeplněné ulici hlavního města.

Jiný ukrajinský gangster je pod silnou policejní ochranou ukryt na neznámém místě, protože byl málem ubodán k smrti v nemocnici, kam byl po prvním útoku odvezen. Při druhém mu neznámý pachatel zasadil 20 bodných ran.

Pražská policie se obává, že je to teprve první kolo války mezi českým gangem, který kontroluje ilegální obchod se zbraněmi, drogami a dalším zbožím na černém trhu a ruskou bandou, která se snaží gang z jeho pozice vytlačit.

Stále se také čeká na výslech 23 letého Čecha, podezřelého z vraždy, který byl vážně zraněn policií, když se snažil uprchnout ze svého obklíčeného bytu.

Policie zahájila palbu, když se ozbrojený muž snažil prorazit obklíčení. V této době je i on pečlivě sstřežen, protože jsou důvodné obavy, aby nebyl zavražděn dříve než bude moci být vyslechnut.

Složena ze silných, tvrdě a profesionálně vycvičených afgánských veteránů, ruská mafie rychle přechází z východu na západ. Je známo, že právě ona kontroluje milionové obchody s

drogami, ukradenými auty a pašovanými starožitnostmi v Berlíně i ve Varšavě.

V několika posledních týdnech se ruskými gangstery zaplnily i ulice Prahy, kde začali řídit hazardní hry a "zajišťovat ochranu" pouličních prodavačů.

"Je to pro nás hrozná těžká doba", říká muž, který má stánek blízko místa, kde byl Rus zavražděn. "Bojím se vlastně neustále" pokračuje, "Rusové sem přišli několik dní před vraždou a vyžadovali 500 až 1000 korun za den s tím, že nebudeme-li platit rozmlátí náš stánek."

Nepřelíš silná česká mafie se začíná obávat, ale tvrdě se brání.

Mluvčí pražské policie Hana Soukupová prohlásila: "Původně jsme se domnívali, že jde o vraždici skinheady, ale nyní věříme, že je to část boje mezi dvěma skupinami zločinců - Rusů a Čechů, kteří chtějí získat právo prodávat ruské zboží na ulicích. Stále ještě hledáme další členy bandy a čekáme až zranění zločinci promluví."

Pouliční obchod, který nabízí ruské vojenské helmy, medaile a ruské panenky je kontrolován českými gangy, které platí velké peníze za možnost obchodovat na ulicích.

Ale tohle je jen vrcholek ledovce. Rostoucí obchod s drogami, prostituce, vexlování a další zločiny rychle narůstají na černém trhu. V Praze vzrostl počet kriminálních činů, jako je znásilnění, vražda a loupež o více než 300 % od chvíle, kdy komunistický režim zkolapsoval.

Paní Soukupová prohlásila, že slyšela o tom, jak gangy vymáhají peníze za "ochranu", ale zatím nikdo nic nehlásil na policii a zločinci jak uvidí uniformu okamžitě mizí.

Ruská mafie se v Praze objevila nedávno. Policie už zatkla několik jejich členů, kteří kradli auta a prodávali je do Polska. Gang prostě jednoduše přešel z Bulharska a začal se soustředovat na Maďarsko. Teď, jak se zdá, je na řadě Praha, ve které vidí místo, které se může stát přestupní stanicí na Západ.

Pro policii to znamená skutečně velký problém, protože zločinci jsou dokonale ozbrojeni a mají množství peněz. Dalším problémem jsou tisíce střežených zbraní, které jsou nyní legálně i nelegálně vlastněny ve Východní Evropě. Mnoho zbraní bylo ukradeno a prodáno, když

ruská armáda opouštěla Československo. Jeden muž, který nechce být jmenován řekl: "Tady není nic co nemůžeš za peníze dostat. Revolvery, pušky, drogy a snad i rakety. Mafie má mnohem více peněz a mnohem více síly než policie. Jsou zataženi do všeho. Kontrolují prostituci, prodej drog, i zbrani."

Československo se stává novou cestou, která vede tvrdé drogy na západní trhy. Na začátku dubna chytila policie muže, který pašoval téměř kilo čistého heroinu, ale to byl jen jeden případ z mnoha.

"Mafie není tady ničím novým", řekl nám další muž, "Už za komunistů jsi mohl koupit vodku, kaviar na černém trhu. Už za komunismu měli tito lidé moc o jaké se nikomu na západě ani nezdá."

To, že se v Československu objevili afgánští veteráni dokazuje, že ruská mafie dostává novou krev, Tito hoši jsou mnohem krutější a brutálnější než kdokoliv před nimi. To, co se teď děje je začátek bitvy mezi ruskou a českou mafii o získání a udržení si moci.

Lidé v CSFR žijí ve strachu. Říkají, že bude snadné pro Rusy získat moc. a Tak Rusové, kteří snadno opustili Československo jako komunističtí hráči se teď stejně snadno vracejí jako mafianti.

Pro západní turisty jsou vojenské ruské čepice a panenky jen další milé suvenýry, z ulic Prahy, ale pro zdejší policii je to znamení dalších problémů.

TIMES -duben

UŽIVIM SE VĚDYČKY! DVACET LET JSEM KRESLIL VTIPY PRO SOUDRUHY A TEĎ ZAS BUDU PO DVACET LET KRESLIT VTIPY NA SOUDRUHY.....!

B. Koudelka

TÉMA K ZAMYŠLENÍ

Představovat vám Vladimíra Škutinu asi není třeba. Byl zakladatelem exilového časopisu "Reportér" (nynější POLYGON-REPORTÉR je vlastně jeho pokračovatelem) a od jara 1990 je jeho šéfredaktorem. Mnozí z vás asi četli jeho knihu "Prezidentův vězeň", která je otřesným svědectvím nelidskosti a bestiality bývalého režimu v Československu. Sama pamatují návrat z vězení, kdy po dlouhém hledání našel práci jako správce tenisových kurtů na Slavii VŠ v Motole. Tam jsme se osobně poznali a stali se přáteli. Jeho jméno jsem samozřejmě znala už dříve z velice úspěšných televizních pořadů jejichž byl scenáristou.

Tyto pořady reprezentovaly Československo na mnoha mezinárodních televizních festivalech a získaly mnohá ocenění. Také jsem si dobře pamatovala jeho tvář v obrazovky v roce 1968, kdy připravil a uváděl zajímavý publicistický pořad s národním umělcem Janem Werichem. Bylo to moudré, bylo to profesionální a bylo to fajn.

Snad proto mě ani nepřekvapilo, že se jako jeden z prvních objevil po listopadu 1989 v Praze a hned se dal do práce. O to víc mne ale překvapilo a až šokovalo zjištění, že se objevily "zaručené" zprávy, potvrzující jeho spolupráci s StB. Je mi z toho trochu smutno a ochotně plním Vladimírovu prosbu, aby chomotiskli část dopisu, který odeslal svému příteli Vladimíru Valentovi do Kanady.

Nepsal jsem dříve, dokud nepřijdu na zdroj oněch hrůzných informací, které jsem od tebe v telefonu slyšel. Je taky typické pro toto uspořádání čs. společnosti že nejprve "zaručené ověřené" pověsti obíhají po Kanadě, pak po Švýcarsku, odtamtud proskočí do Čech, a ten, jehož se týká, se o nich musí doslechnout až přes oceán!

Dnes už mám v ruce potvrzenku, že nejsem a nikdy jsem nebyl v žádném t.zv. registru svazků. Mohl bych tudíž každého, kdo by opačné zprávy šířil, žalovat. Jenže - než soud žalobu vyřídí, už na tebe plive každý santusák. Nejvíce ten, kdo byl celých 40 let buď zalezlý, nebo byl bolševik, který to všechno rozjel. Anebo alespoň kolaborant.

Kolovalo několik verzí. Jedna, že jsem se dal zavřít a nechal se bit celých pět let jen proto, abych o tom mohl napsat knížku. Druhá - že jsem vůbec nebyl zavřený, ale že jsem žil v nějakém rekreačním domě StB. Třetí verze - dokonce prý úřední, že jsem se nechal naverbovat v průběhu kriminálu, že jsem dostal krycí jméno "historik" a že jsem byl vyslán jako rezident do Švýcarska. Tato verze byla nejrozšířenější - byli i tací (blízcí Hradu, přímo poradci, mezi nimi Otká Bednářová), kteří prý můj svazek na vlastní oči viděli. Že jim ho na Hradě ukázali. To mě nejvíce zarazilo. Materiály, které nesměl mít v ruce nikdo mimo komisi parlamentu, mohl mít na Hradě každý harmonikář? Pak se mi jedna kopie dostala do rukou. Nikde nebyl papír, že jsem podepsal nějakou spolupráci. Bylo to pár stránek z mých výslechů -

dole podepsaných, jako každý výslech, kde jsem vůbec o nikom nic nevyprávěl. Většina stránek zněla: "Nevím, nepamatuji se". Jen jedna jediná stránka byly nesouvislé bláboly, dole mnou podepsané, které ovšem nesly datum z května 1971, kdy jsem byl v bezvědomí po mozkové mrtvici!

O tom, že jsem byl ty dny v bezvědomí a neschopen nejen vyprávět, ale především jsem nemohl nic podepsat, jsou doklady a svědci z řad lékařů a bachařů. A to je celé. Ten blb, který tohle falšoval, netaktně převzal poslední větu ze skutečného registru svazků sledovaných osob - nikoliv spolupracovníků. Tam stojí:

"Ještě před vystěhováním do Švýcarska v prosinci 1978 bylo sledování Škutiny z příkazu řídicího orgánu zastaveno, protože se Škutina ukázal pro Krajskou správu Státní bezpečnosti nepotřebný."

To je vše. Důvody, proč proti mně určití lidé kolem Hradu rozpoutali tuhle hysterii, znáš stejně dobře jako já. Od svého návratu jsem ukazoval na hochštaplerství pánů poradců a lidí kolem pana prezidenta. Dělal jsem si z nich veřejně na tv-obrazovce srandu. To spiknutí neschopných nemohlo snést. Proto vymysleli, že jsem fízl!

Vladimír Škutina

S Jiřím Suchým krátce o divadle a politice

Aleš Nebeský

Možná, že to znáte. Jsou lidé, které jako byste důvěrně znali celý život, aniž jste se s nimi kdy osobně setkali. Je moře otázek, které měli-li byste příležitost - byste se rádi zeptali... Mně se příležitost naskytla a já dokázal se jen hloupě zeptat :

Pane Suchý, co se děje v divadle, když tam nejste ?

Začali jsme si trénovat nástupce. Už jsme získali docela zajímavý soubor mladých lidí - myslím dost výrazných talentů - a s nimi máme nastudovanou Kytici - pořad, který jsme uvedli v roce 1972. Byl velice úspěšný, měl 600 repríz a devět let byl na repertoáru.

V roce 1963-66 jsme hráli Šest žen, kde hostoval pan Horníček a s mláděmna jsem to znovu nastudoval a požádal pana Horníčka, aby v tom opět hostoval.

A ještě jedna zajímavá věc. Na starý kolena jsem se skamarádil s našim zvilým nepřitelem Ringem Čechem. On kdysi hrál na bicí, měl svoji vlastní skupinu Shut Up a hrál u Šimka. A strašně nás neměl rád. Po mnoha letech se najednou v Divadelních novinách od něj objevil článek, kde strašně srandálně popsal celou genesi své nenávisti k nám a přerod, kdy se na nás šel podívat a začalo se mu líbit co děláme. Teď se také dost politicky angažuje - chce kandidovat na poslance (poz. red. - F.R. Čech oznámil koncem března kandidaturu za Klub Angažovaných Neustraněných) - a udělal si pořad Předvolební guláš. A když nevěděl kde to uvádět, tak jsem mu dal možnost u nás.

To zní skutečně zajímavě. Chystám se do Prahy před volbami, myslíte, že budu mít šanci na něco z toho dostat listky ?

To možná ani netušíte - ty doby, kdy stáli lidé fronty na divadla, ty už u nás nejsou. Došlo vlastně k paradoxní situaci. Celej ten převrat rozjeli studenti - a herci. A když to skončilo, první co bylo, že lidi přestali chodit do divadel. Je to už tak tragický, že divadla hrajou pro

dvanáct, patnáct lidí... Třeba i Národní má premiéru a je jen na padesát procent zaplněný...

Myslím, že se to dalo očekávat, netušil jsem ale, že je to tak špatné. Snad je to návrat k normálu a ten výkyv zašel přehnaně daleko - postupem doby se návštěvnost snad srovná..

My co děláme legraci jsme na tom relativně slušně. Když se někdo rozhodne jít do divadla, tak jde spíš na nás, než na třeba Dostojevského. Nicméně každý měsíc je několik představení, který nejsou úplně vyprodány.

(Jitka Molavcová, která tuto část rozhovoru jen sledovala, poznamenala svým příjemným, tichým hlasem.)

Mluveno o Dostojevském, já bych se jen dotkla naší poslední premiéry hry Nižni Novgorod - kde Jirka hraje generála Šolomova a já tam mám postavu Varvary.

K Nižnímu Novgorodu byla zpočátku nedůvěra - teď to ale vypadá, že počáteční nedůvěra se snad prolomila.

Zmínil jste se o Ringo Čechovi a jeho politických ambicích. Máte vy sám zájem o politickou kariéru ?

Ne, ne, ne - mně neúspěšně několikrát po převratu "lámali", abych kandidoval za Občanský fórum Občanskému fóru sem ale i tak trochu pomohl. Řekl jsem v televizi - a oni to pak několikrát opakovali - že sice nevím, jestli budu volit Občanský fórum v dalších volbách, ale že Občanský fórum je firma, která vlastně převrat způsobila, takže - i když pro nic jiného, tak z vděčnosti - je slušnost pro Občanský fórum volit.

Teď je v republice 120 politických stran - mohu-li se vás zeptat - které odevzdáte svůj hlas tentokrát ?

Víte, že já nevím. Nechávám to rozhodnutí až na poslední chvíli. Vylejzaj na povrch všelijaký věci a tak si říkám počkám...

Rozhovor pokračoval dále. Paní redaktorka ale nemá ráda příliš dlouhé psaní, každý čtenář si pochopitelně musí přijít na své. A tak nakonec - před tím, než jsem panu Suchému a paní Molavcové poděkoval za rozhovor, zeptal jsem se jich na jejich prvé dojmy z Austrálie. Pan Suchý se vyjádřil velice stručně :

Já nevím - já bych to shrnul možná do věty, že veškerá pozvání do Austrálie předem přijímáme.

MALÁ BILANCE

Předchozí rozhovor Aleše Nebeského s Jiřím Suchým se uskutečnil po jednom z jeho prvních představení v Austrálii. Jsme rádi, že Jiří Suchý svůj názor na Austrálii a naše krajany během turné nezměnil, naopak znovu nám v Sydney opakoval, jak se mu v této zemi líbí a že rád přijedou opět, takže se máme na co těšit.

Vůbec si myslím, že je dobře když k nám nacházejí cestu skutečně ti nejlepší a nejpopulárnější českoslovenští umělci. Vždyť často si právě my, Češi a Slováci žijící v Austrálii, trochu stěžujeme na nedostatek kulturního vyžití a nebo na trochu jiný způsob kulturního života tady. To byl důvod, proč se začalo s navazováním kontaktů v ČSFR a když si uděláme bilanci toho, co zatím bylo dosaženo, tak to není vůbec špatné.

Miloslav Šimek, Jiří Krampol a Josef Fousek byli takový zkušební králičí, ale zkouška dopadla na výbornou.

Setkání se zpívajícím advokátem dr. Jahelkou nás nejen pobavilo, ale ukázalo nám i některé problémy se kterými se lidé doma potýkají. Jen pro zajímavost, podle našich informací dr. Jahelka se svojí pěveckou kariérou alespoň na tento rok skončil. Dozvěděli jsme se to z jeho oficiálního prohlášení, které vyšlo v časopise Mladý svět. Zdá se, že cítí, že v této chvíli je ho více než jako zpěváka, zapotřebí jako právníka.

Setkání s cestovatelem a spisovatelem Ing. Miroslavem Hanzelkou mnohým splnilo dětský sen, kdy jsme hltali jeho cestopisné knížky a reportáže.

Před námi je turné Jiřiny Bohdalové a Jiřího Zmožka s pořadem "Už mi, lásko, není dvacet let" O kterém víme, že patří mezi velice úspěšné v ČSFR a které bylo už i nadšeně přijato v Kanadě a v Americe, kde loni hostovali.

Velice by nás zajímalo, jak jste s podobnými pořady spokojeni vy, koho byste si přáli pozvat a s kým byste se rádi sešli. Napište nám své názory, nápady i připomínky, abychom vám mohli vyjít vstříc.

Neboť : "Nejen chlebem žít je člověk"

Jana Háberová

Co se chystá, co byste neměli zmeškat :

v Sokole Sydney
se bude konat 16. - 17. 5.
tradiční sportovní utkání
Sokol Sydney
Sokol Melbourne
v několika sportovních disciplínách
(volejbal, nohejbal, kolová krasojízda)
Sportovní fanoušci vřele vítáni !

9. 5. v knihovně Sokolského domu
v 19, 00 se koná koncert

Hudba pro klavírní kytaru hraje MILAN ŠVAB

Uslyšíme hudbu starých mistrů :

D. Scarlattího, J. A. Losyho,
Z. Albenize, J. S. Bacha, H. V. Lobose

Týž koncert se opakuje v sobotu 30. 5.
19, 00 v Krabicovém domě
44 Cumberland Street, Rocks

23. 5. v Sokolském domě
se koná

Slavnostní Sokolský Ples

k 15. výročí otevření Sokolovny

Začátek ve 20,00,
večeře od 18,00 do 21,00

k tanci a poslechu hraje
Cinova česká kapela

Vstupné : \$ 10.- conce. - \$ 5.-
úbor společenský

v Československém Country
Clubu

se koná 10. 5. tradiční oslava

Svátku matek

k tanci a poslechu hraje

Klubovní kapela

začátek ve 14,00, vstupné \$ 2.-

v Country Clubu
se koná 16. 5.

Májová taneční zábava

hraje Eucalyptus vedený Vojtou Cinou

začátek: 20,00, vstupné : \$ 6.- con. \$ 4.-

23. 5. navštíví Coutry Club
slovenský taneční orchestr

Butterfly,

který bude hrát k tanci i poslechu
začátek : 20,00, vstupné: \$ 6.- con. \$ 4.-

24. 5. vás všechny zverne na

Besedu s doktorkou Moserovou,

čs. velvyslankyní v Austrálii

začátek: 14.00 v Coutry Clubu

Pokud máte zájem navštívit
vystoupení Jiřiny Bohdalové a
Jiřího Zmožka

*** Už mi, láska, není dvacet let*,**
tak si urychleně rezervujte
lístky. Jejich zásoba se povážlivě
tenčí. !

v Adelaide:

u pana Jiráňka- A.H.- 346 4181

v Melbourne :

Bohemia Travel- W.H.-510

2474

v Sydney :

Jarda Zahrádka- A.H.-528 7928

Jana Haberová- W.H.-636 1873

pan Ruthar - A.H. - 610 3267

Jak jistě všichni víte, v Austrálii je na návštěvě populární český cestovatel ing Miroslav Zikmund, který mimo jiné navštívil i Tasmánii, kde strávil v Burnie u Milana Vyhňálka moc hezké chvíle. Rádi předáváme srdečný pozdrav, který zaslal všem krajanům v Austrálii ještě z Československa spolu se svým dlouholetým přítelem a spolucestovatelem Jiřím Hanzelkou.

*Srdečné pozdravy českých
slovenským krajanům
v Austrálii
Univ. of Queensland
Jiří Hanzelka*

Profesionální video záznam vystoupení

Jiřího Suchého a

Jitky Molavcové

v Launcestonu, pořízený

kameramanem tasmánské televize

si můžete objednat na adrese :

Jaroslav Marek, A. C. S.

2 Nichols Street

Kings Meadows, Launceston

TAS 7249

Telefon : (003) 430 595

s příloženou úhradou \$ 28.- včetně
poštovního šekem nebo money order.
Kasety jsou výhradně na VHS systém.

Termín objednávky je 31. 5. 1992

Opravy karoserie, nový lak, vnější i
vnitřní úpravy, odstranění rezu,
všechny modely a druhy aut,

NEW AGAIN

PTY. LTD.

BODY REPAIRS

7 B PERAK ST. MONA VALE

tel. : 99 2595

Malá úvaha

Semafor v Austrálii -
- nostalgie proti vlastní vůli.

Jan Jirásek

"A zatím kolem běžel čas a mně unikly souvislosti no nevíte se, prosím Vás v takový krásný společnosti..." zpívá Jiří Suchý ve své básni "Kamarádi" a není divu, přijet někde poprvé a vystupovat pro publikum poznamenané vzdáleností a časem, v tom případě vznikají souvislosti až na místě a podle hodinek s časem poněkud odlišným.

Ta krásná společnost v básni je ovšem zcela jiná než zdejší místní společnost, počínaje novými residenty, kteří mají představu o Semaforu v současné době, přes exilovou generaci z Pražského podzimu a zimy až po naše starší krajany, kteří žijí žijí živým zájmem o vlast, často větším a obětavějším než jejich předchůdci, ale jsou od ní odděleni více než 20 nebo 40 lety a Jiřího Suchého znají především, nebo jediné přes melodie Jiřího Šlitra.

Sydneyjské vystoupení v Sokolském Národním domě přivedlo do sálu tváře, které nevidět než když jde o známé jméno a zcela zaručenou zábavu jednou za pár let společně s více pravidelnými návštěvníky kulturních podniků, kteří oba hosty, Jiřího Suchého a Jitku Molavcovou, upřímně přivítali a přes vysoké vstupné dali dohromady publikum o 300 duších. Jeho názory na vystoupení jsou podle všech rozmanitých přístupů a pohledů příslušně rozmanité.

Pro extremisty, puristy a pozorovatele s klapkami na uších to nestálo za mnoho pro přehnanou představu o dokonalosti vlastních názorů na show business a malou snahu sundat klapky a chápat dnešní problémy doma. Druhý extrém se příliš nezabývá problémem mít vůbec nějaký názor, takže převážná většina hodnotí večer pozitivně, i když - a to je často opakovaný soud po troše přemýšlení, jak to nejlépe vyslovit - jsme čekali něco jiného.

Jiří Suchý nám s Jitkou Molavcovou na ukázkách současného repertoáru pana Jonáše a Žofie Melicharové představil dnešní Čes-

koslovensko. A to nemusí být právě veselý pohled. Námět erotiky, který se opakoval v několika obměnách, je parodií a kritikou stavu morálky s úmyslem zesměšnit s taktem i cynismem a stopami černého humoru, a má vést domácí publikum k přesnějšímu pohledu, jak vypadáme se svými představami o příslušnosti k Evropě. Tedy výchova k solidnějšímu přístupu a více odpovědnosti, studie o současné společnosti v zábavné formě s přáním zanechat stopu v podvědomí, která působí jinak v Praze a jinak v Sydney.

Pan Suchý po brilantním nástupu s písní "Pramínek vlasů" ze slavné minulosti Š Š hned z kraje upozornil, že vzpomínat se nebude, že uvidíme Semafor, jak vypadá dnes, a to dodržel, možno dodat i z ohledu na svou partnerku. Prostě jsme v citlivých oblastech minulosti, která je jasně zajata v paměti, obtížné současnosti, kterou zde neznáme, až po budoucnost, ve které bychom se jako lidé na svobodě opět měli nalézt.

Jiří Suchý se v nich pohyboval se svým nenapodobitelným šarmem, s kulturou slova a moudrým úsměvem jemu vlastním, Jitka Molavcová, jako druhý spiritus agens večera ve svém osobitě sofisticky naivním projevu uklízečky Žofie Melicharové přes akademickou autoritu z USA k suverénní subretě hrající na saxofon oživovala scénu každým svým gestem a byla na rovině se svým partnerem. Při absenci orchestru vzal na sebe hudební doprovod ze záznamu v pestrých variacích Jiří Šimák z Melbourne jako muž v pozadí, jemuž rovněž patří dík za večer, který osvěžil, pobavil a poučil.

Nešlo doslova o program připravený pro Austrálii a jestliže minulost a vzpomínání se se záměrně nekonaly, šlo o návštěvu Jonáše v Austrálii s Melicharovou v patách, není divu, že mezi nás mohl vstoupit čas a že jsme čekali něco jiného. Dá se říci, že "trocha minulé poesie by nás zcela určitě nezabila" a že bychom si o to nebyli dále, ale bližší. Takže ta nostalgie, které se Jiří Suchý a Jitka Molavcová cílevědomě vyhnuli, se nám zadními vrátky vrací, jak už tomu s nostalgií bývá. A nebyla by to chyba, nejde o žádné smutnění na dálku, ale naopak o souvislost, která pomáhá lépe chápat současnost.

Z tajů krás české řeči

I sebekratší procházka českým slovníkem dovede člověka udivit. Zároveň také otfást našim českým osrdim i sebevědomim. Není však nepoučná.

Hned u brány nám padne do oka, že na "a" začíná jen hrstka českých slov jako a, aby, aniž, ale, avšak. Jinak narážíme většinou na slova řecko-latinského původu: analfabet, alegorie, alimenty, analogie, argument - a stovky dalších.

Omráči nás zjištění, kolik českých slov v moderní češtině je nám španělskou vesnicí. Jen tak namátkou: ta "namátka" sama, kde se vzala tu se vzala, ale jen v sedmém pádě, namátkou. Okapnice, ostruháček, oskoruše, ostrucha, ozno-jeň, ozub, opštkování - zní to tak ryze, českému uchu to lahodí, ale kde bychom byli bez slovníku! A to jsme se dotkli jen písmene "o". Jsou tu i hamník, bolševík, prapisek, rybenka, holůtka, a ovšem stovky jiných.

Dalším zajímavým zjištěním je okolnost, že čeština má osm jednopísmenných slov: a, i, o, u, k, z, s, v. Přitom některá z těchto slov mají více významů. Čert a Káča. A to zase ne! A co takhle do parku, slečno? I komunisté nakonec pohofeli. I vyšel králevic hledat princeznu. O tom pomlč. Ó Velvary -nu ovšem, těch osm samostatníků se liší i délkou, a protože délka v češtině mění význam slov, dlužno přiznat, že jednopísmenných slov je více než osm. Vždyt máme tři druhy jednoho z nich: "u", "ů", a "ú".

Nejdelší české slovo? Ve slovníku asi není. Náš slovník nezachycuje pádové formy. Nestvíra s pětadvaceti písmeny -nejnepolitováníhodnějším- -pokulhává za germánskými možnostmi. Škádličky anglických hrdel je čeština okoteněna bohatě: prst, hrst, srst, drť, scvrklý, pršť, hrtan.

Kolik máme slov? Desítky tisíc, ale přesné číslo neexistuje. Každé české přídavné jméno je schopno mít dvačtyřicet forem, sedm mužských, sedm

ženských a sedm středních, a to vše v jednotném i množném čísle. A přece české dítě obsáhne systém této podivuhodné struktury před dosažením desátého roku, ba mnohdy daleko dříve.

Česká specialita "ř" s řetichou a řetavým uhlím patří jen nám. Není podrobena zákonům parity ani federace. A uvažme - od "A" až do "Zet"? Chyba lávky! (jaké "lávky"?) Do "Zet", když už. Žvýkat? Trávníčkův slovník končí slovem "žžahač". My též.

B.Š.

Vážená paní redaktorko,

ve věci tajů české řeči, číslo 7, strana 10, záhad předpon "Na" a "Do": Pravidla na to pravděpodobně nejsou. Starší tradiční formulace používala "do", viz. lidová píseň "Pod Prešpurkom kraj Dunaja ... z Uher do Moravy".

Za mlada jsme jezdili do chat. Dnešní generace jezdí (cestuje) na chatu, na chalupu a dokonce chodí převážně na zahradu. Jde o jasný rusismus: oni odjakživa jezdili na daču.

Mohl by expert Australských listů pan B.Š. laskavě komentovat jak to hovorově chodí vzhledem k na a do. Když je předpona části slova: Na Moráni, Ve Švihance, Za Hlávkovem, Pod Slovany, V Zámečnici, U Zbrojnice, K Botiči?

P.E.

UKRADENÁ PORÁŽKA

fejeton Jana Petráňka LIDOVÉ NOVINY

Když přijede Fero z Prešova, vždycky mě obohatí novou objevnou teorií, na jejíž originalitu se těším víc než na tatranskou borovičku. Při předposlední návštěvě mi zjevil, že povaha národa se pozná podle vztahu ke gravitaci. Němci jí čelili tím, že von Braun vynalezl rakety. Francouzi se vypořádali se zemskou přitažlivostí vynálezem podprsenky. Angličané se raději uchylují k whisce. Sověti - ti vynalezli všechno - od raket po podprsenky a samozřejmě, že whisky mnohonásobně zastínilo vodkou.

"A jak jsme na tom s gravitací my?" vyzvídal jsem. Fero chvíli přemítal, než usoudil, že my jdeme na gravitaci pragmaticky: kupónovou privatizací, bez které by se všechno už zhroutilo.

Když přijel Fero tentokrát, oznámil mi, že už je mu jasné, čím jsme my Češi slovenskému státu nejvíc ublížili. Ukradli jsme mu porážku ve druhé světové válce. Asi jsem se tvářil dost vyjeveně, takže tuto svou teorii vysvětlil podrobněji. Slovensko coby samostatný státní útvar táhlo po boku Hitlera i proti Východu i proti Západu. A nebyť toho, že v květnu 45 se zase obnovilo Československo, mohlo Slovensko mít to štěstí, že by patřilo k táboru poražených.

"Jaké štěstí?" divím se.

"Boha jeho, Jano, ty seš hlupař!" lituje mě s vřelou upřímností Fero, "prohrály Německo a Japonsko válku nebo ne?"

"Samozřejmě, že prohrály" přisvědčuji a trochu mi začíná svítat, kam Fero míří.

"Směly po valce zbrojit? Nesměly. Musely se, převítí, chovat slušně a budovat kapitalismus s lidskou tvář. Mají ti rošťáci špatnou životní úroveň? Bytovou krizi? Špatné peníze? Všechny jejich problémy bych bral. Začít válku a pak ji prohrát, aby se měli dobře - to je pro mne ten největší historický figl. Kdyby bylo Slovensko ponecháno mezi poraženými a netahalo se do tábora vítězů, mohlo na tom dneska být jako Německo nebo Japonsko - a z Prahy by se mohlo chodit do Bratislavy s prosíkem o velkorysé úvěry. Přišel bys a řekl bys "Fero, dej miliónek" a já bych ti dal dva. I tři. Vidiš - všechno je jinak. Místo blahobytu o který bychom se s vámi dělili, máme problémy s konverzí a nevíme co s tanky. A kdyby se nám nesebral statut poražených, mohl u nás platit zákaz výroby těžkých zbraní. Fritovacíma hrncema jsme vás mohli zahrnout. A ještě něco: mohli jsme být rozděleni. Vy, jako zchudlí vítězové, my jako bohatí poražení. Od konce války páté desetiletí bychom usilovali o sjednocení, podobně jako Němci a Dederóni. A vš ty, s jakou slávou jsme se teďka mohli sjednocovat.?"

Fero je prima kamarád. Měl po výkladu své teorie takové smutné a vizionářské oči, že mě nenapadlo nic chytřejšího - než se omluvit. Za to, že jsme Slovensku šlohlí porážku ve druhé světové válce.

"Nic si z toho nedělej", ukonejšil mě Fero, "třeba je šance, že ještě nějakou válku prohraje společně".

Nad dopisy čtenářů

Dopis paním i pánům Zemličkům

Vážená paní Zemličková,

v 7. čísle A.L. jste podrobila kritice moje vánoční postřehy z Prahy. Nejsem si zcela jista, zda vůbec existujete podpis "B.Zemličková, Praha" je velice anonymní, ale paní redaktorka A.L. si Vás zajisté nevycucala z prstu tak jak se to dělávalo za komunismu a věřím, že v rámci fair play mi ve svých novinách věnuje místo, aby také moje odpověď mohla vejít ve čtenářskou známost.

Víte, co mne v Československu, kde jsem nebyla 23 let, nejvíce bolelo? Že lidé se - až na nepatrné výjimky - odnaučili samostatně přemýšlet. Míra jejich zmanipulovanosti je děsivá. Nedalo se s nimi kloudně diskutovat, připadali mi jako roboti, jako gramofonové desky, do omrzení papouškovali fráze odposlouchané z oficiální propagandy z televize a z novin a vydávali je za vlastní názory, klapky na očích i na uších. Dohnání argumenty do slepé uličky vystřelili v sebeobraně: "Vy emigranti tomu nerozumíte, neprožili jste to", nebo "Chcete jen pomlouvat, to je to nejšnější", příkladně se uchýlili k jadernému "Komu se to nelíbí, ať nám ..."

Vaše kritika přehrává stejnou písničku. Začíná větou: "Všechno, co píšete je pravda, ale napsat negativní článek o cěmkoliv není těžké..." Milá paní Zemličková, mylíte se. Psát negativně o zemi, kterou milujeme je TĚŽKÉ, moc to bolí. Není to hledání děr v syru, ale naopak zoufalá snaha najít neporušené místo bez děr. Já je hledala, psala jsem o koncertě Chorea Bohemica, ačkoliv jsem mohla psát o setkání soudruha, promiňte pana M. Čalfy s prezidentem komunistické Číny Jang Sang Khunem, při němž pan Čalfa v rámci objímání a připitků prohlásil, že čs. - čínské vztahy je třeba budovat "bez zatížení ideologie". Psala jsem o receptu na koňak a pomlčela o nechutnostech mezi Čechy a Slováky a Cikány. Ličila jsem krásy vánočně ozdobených oken a nezmínila se o mezinárodní ostudě, kdy německé loďstvo muselo násilím zastavit české dodávky tanků

komunistickým Arabům. Tanky poslali pan ministr zahraničních věcí společně s panem ministrem financí, zatímco pan prezident krásně promlouval k národu o humanitě a míru... Zamhouřila jsem v dobré vůli ne jedno, ale obě oči a Vám se to stále zdá málo?

Piši, jak sama uznáváte, jen a jen pravdu a ta má bohužel tu vlastnost, že je tvrdá a mnohdy nepříjemná k těm, jichž se dotýká. Růžové brýle, polopравdy a poklepávání se po plecích by Vám lahodilo víc? Věřejně sdělovací prostředky (pokud jsou odpovědné a kvalitní) neopěvují vůni růží, ale informují o skutečnosti, že keř byl napaden škůdci a hrozí jeho zkáza, burcuje z netečnosti, nastavují zrcadlo. Nastaví-li Vám zrcadlo vlastní člověk, exulant, žijící ve světě, kam vy nedokážete ani dohlédnout, měli byste mu být vděční. Až Vám ho budou nastavovat cizinci, kteří s Vámi nejsou spojeni ani srdcem, ani kofeny, bude to mnohem horší.

Vrcholem Vašeho prohlášení je odstaveček, cituji: "To, že komunisté, veksláci, STbáci a zloději nakupují milionové majetky je sice nepříjemné, ale kdo jiný má dnes v ČSFR peníze? Máte-li recept jak jim je legálně odebrat budu Vám vděčná". Konec citace. Milá paní, skutečnost, že komunistům a STbákům a vůbec lidem starého režimu byla ponechána ekonomická síla, není "nepříjemné". Je to tragedie, je to cesta ke zkáze celého národa. Rečnickou otázkou o receptu na nápravu mi klást nemusíte, zajisté nejste tak hloupá, abyste nevěděla oč jde. Není možné něco odebrat lumpům ve státě, kde zákony jsou tvořeny lumpy a pro lumpy a kde skutečné právo neexistuje. Proto se dělájí revoluce aby se to změnilo, aby zákony začaly být spravedlivé. Revoluce, která je tak něžná a sametová, že změnu neumožní, není žádná revoluce, ale fraška, více méně lumpy naplánovaná a připravená a nevěřte-li tomu, čas vám to ukáže.

Před dnes už víc než dvěma lety, když jste v Praze volali "Na Hrad chceme Vaška, ne rudého šaška", nám, exulantům, přilepeným očima na televizní obrazovky, tekly slzy štěstí a naděje. Věřili jsme s Vámi, že na Hrad vejde Spravedlnost, která nebude umravňovat slušného občana, ale zatočí s gaunery. Na rozdíl od Vás dorna jsme si v zahraničí dokázali rychleji uvědomit, že špatní přátelé a

spolupracovníci dokáží zabít a zničit ty nejkrásnější úmysly toho nejspravedlivějšího člověka, pokud nemá dostatek síly a odvahy. Je-li můj vlastní švagr lump, nenechává to žádný stín na mé pověsti a charakteru, černá ovce se může vyskytnout v každé rodině. Jestliže však dopustím, aby lump rozhodoval a škodil, jestliže budu hluchá a slepá k prosbám slušných lidí, kteří do mých rukou vložili svoji víru, své naděje a své životy, potom pro mne není omluvy, klesám na úroveň zločinců, které chráním.

Říkat, že po dvou letech se nedá očekávat viditelná změna k lepšímu, znamená lhát sám sobě. To, co právě v republice probíhá, je další upevňování vlády zločinců, kteří po 40 let turecky hospodařili a dnes v tom nerušeně pokračují. A Vy to nazýváte "nepříjemným"? Vy to budete stále tolerovat a mlčky trpět? Vy nevyjdete do ulic a nezačnete skandovat Havlíčkovo "Nechod Vašku s pány na led"? Potrestat viníky není nekřesťanské a nevyžaduje to krev. Když bylo potřeba vyhnat farižeje, Kristus se nerozpokoval použit bič. Použijte ho. Vás, slušných lidí, je v ČSFR přece stále ještě dost. Neuděláte-li to, pak než se volby s volbami sejdou, ztratíte Vaška a na Hradě zůstanou jen rudišaši. A bude to vaše vina.

Marcela Čechová

Následující dopis uvádím na žádost pana Vařtauera, kterého si vážím. Jinak ale nikdy neotisknu podobné anonymní odporosti. Předkládáme absolutně přesné znění a to již ukazuje na úroveň autora. Autor i když patrně žije několik let v Austrálii, nenaučil se žít v demokracii a podle mého názoru do ní ani nepatří!

Jana Háberová

Redakci "Australských listů".

V březnovém čísle "Australských listů" jste mně otiskli článek, v němž vyjadřuji svůj názor na navrácení majetku emigrantům. Předpokládal jsem, že můj názor nebude všem čtenářům A.T. po chuti, ale takovou reakci jsem přeci jen neočekával. Dostal jsem dopis, jehož opis a kopii přikládám.

Pane Vajtauer :

Odpovídám na článek uveřejněn v Australských listech č.7. březen 92. Prvéřadě, kdyby si měl majetek v Čechách ty bys byl první který by žádal o něm, že máš hovno tak blbě píšeš a chceš se ukázat v Australských listech. My Češi žijící zde v Austrálii a zanechali jsme náš majetek je naší povinností o něm žádat. Majetek nám byl ukraden komunistickou bandou.

A nyní komunisté, vexlaři, Stbáci a zloději nakupují náš majetek a ty tím souhlasíš. Dále si přečti článek stracený exil, kde mimo jiné Praha zemědělské noviny píšou takto :

Většina těchto lidí už odjížděla od nás jako nuly, a tak bude ctí a potěšením, zůstanouli dál na tv druhý polokouli.

Tak mají rádi exil, ale dolárky přijímají.

My bychom řekli že ty patříš mezi ně a komunistické bandě dobře nahráváš.

My se těšíme naschledanou

Bum

Já na dopis odpovídám takto:

Dostal jsem psaničko, psal ho pan Bum.

Když ho psal, myslím si, že hodně pil rum.

Psal mi v něm: Kdybych prý nějaký majetek v Čechách měl, že prý bych ho určitě zpátky zas chtěl! Kdybych prý v majetku bohatý byl, o jeho vrácení jistě bych snil. Ze však mám v Čížkově veliký hovno, přeji všem bohatým v návratu majetku s chudými rovno !

Děda byl kulakem, pole mu vzali, bratra a rodiče pro posměch do basy dali.

Když jsem vlast opustil, byl jsem dost stár,

vždyť jsem si odkroutil do penze dvacetšest jar.

Vážený příteli chci se Vás ptát:

Mají mne penzičku a pole dát ?

Mám rád své rodiště, tomu lze věřit, nesmíme v slabosti pro sebe těžit.

Vlast má teď opravdu přetěžký čas, musí mít podporu každého z nás !

Dále mně dovoluňte opět se ptát :

Víte, že netřeba tady se bát ?

Napište do novin co na myslí máte, stačí se podepsat - své jméno znáte ?

Máte v Čechách majetek jak tvrdíte,

co s ním však dělat minite ?

Pronajmout či prodat ?

Neb příbuzným rozdat ?

Vrátit se či zůstat tady ?

Myslím, že Vám je třeba rady :

Vrátit se, neb vše dát příbuzným !

Věřte, že jinou cestu nevidím!

Jinak vše komunisté skoupí !!!

Nebuďte pane Bum s prominutím tak h..... !

S pozdravem

B. Vajtauer

Vážená paní redaktorko,

to, že panu Šindlerovi zcela unikla podstata mého dopisu (Listy .7) je z jeho odpovědi natolik jasné, že to ani neměl zapotřebí přiznat ke konci jeho dopisu. A vysvětlit by se to určitě dalo, ať již "při sklence", či osobním dopisem. Leč bohužel, nebyl jediným. Neboť v poslední době, mne řada krajanů pochválila, jak jsem to v mém dopise "nandal" té, či oné osobě. Téměř vždy mysleli každý někoho jiného, zpravidla osoby, jež já sám ani osobně neznám.

Prostě, každý z nich (včetně pana Šindlera) v mém dopise četl to co chtěl čísti, ne to co jsem napsal.

Proto mi prosím laskavě dovoluňte, abych mohl ještě jednou zcela jasně zdůraznit, že jsem nepsal žádnou "filipiku" (veřejná útočná řeč, podle řeči Demosthénových proti Filipu Makedonskému -Slovník cizích slov, SNP Praha, 1966). A to, ať již proti Kovaříčkoví, či proti jiným "exulantům" (při tomto slově se mi vždy vybaví Komenský - on vkláče libá jím právě opuštěnou zem - proto si asi tak rádi říkáme).

Šlo mi spíše o jakousi výzvu, k více shovívavosti, na úkor "zásadovosti", mezi námi krajany. V podobném duchu jako byl (v Listech č. 7) vedlejší dopis, napsán paní Žemličkovou, důchodkyní z Prahy. Ze shora uvedených příkladů je zřejmé, že se na neštěstí můj dopis patrně minul žádaným účinkem.

S přátelským pozdravem

Dr Karel Slaviček

Prosím, všechny čtenáře, aby mluvilo zpoždění tohoto vydání Listů. Nejdříve udeřila chřipka a potom podmitl poslušnost laser printer. Když se nedaří, tak obvykle všechno.

Děkuji za pochopení
Jana Háberová

K organizaci čs. emigrantů:

Je to dobrý návrh. Za Austrálii by tam mohl být zmíněný pan Vyháněk a nejspíše nějaký Slovák, jestli se najde. Jestliže se Československo rozpadne, nevadí. Můžeme pokračovat v novém exilu - 4. odboj.

Zajímalo by mne jestli Austrálie (NZ) má svoji organizaci a když, tak jak funguje? Měla by pokračovat, prosazovat zájmy čs. menšiny. Např. extra kvótu pro family - reunion (40 let znemožněno).

Pokusit se o výjimku pro "work permit" návštěvníkům s ohledem na to, že lidé doma nemají naději si v dohlednu ušetřit 50 000 na letenku, (koruny jsou navíc neproměnitelné) a lidé tady nemohou každému cestu platit. Mohli by si tady sami vydělat zaměstnání ochotnými našinci (za natření střechy se platí kolem \$ 500), nebo v sezónním zaměstnání (sklizeň ovoce a zeleniny).

To by se týkalo mladých lidí, kteří by rádi cestovali (nejen studenti, umělci, politici a podvodníci). Working holiday. Třeba výměnou za stejné pro Australany v ČSFR - ne že to ale potřebují.

Máme teď skvělou příležitost být hodni jeden na druhého. Pomáhejme jim. Rozšíření obzoru bude jen prospěšné středoevropanům.

Jan Zappner

CANOPUS BOOKS upozorňuje, že má na skladě knihy českého mystika Květoslava Minaříka (1908 - 1974)

"Přímá stezka"

(mystická praxe k poznání skutečnosti)

"Beseda bohů"

(psychologie skutečností)

"Joga v životě současného člověka"

"Cesta k dokonalosti"

(praktická psychologie)

"Světlo géníů"

Cena za jeden výtisk \$ 15.-

Možno zaslati i na ukážku.

CANOPUS BOOKS

G. P. O. BOX 837 G

MELBOURNE, VIC. 3001

AMPÉRY, VOLTY A KOTRMELCE

Jan Plavec

Když už jsme u těch lustrací, rád bych upozornil na jednu málo známou skutečnost. Byly zde již diskuse o původu a správnosti tohoto označení, o tom, jak daleko by se v lustracích mělo jít a jestli je to vůbec žádoucí a či dokonce zákonné. Ano, sami komunisté, bývalí dozorcí z tábora míru protestují proti diskriminaci v zaměstnání a žádají o ochranu u sekretáře mezinárodních odborových únií ve Švýcarsku. Z ciziny se ozvaly i podporné hlasy přežívajících kápů z koncentračních táborů. To ale nechme odborníkům kriminalistiky a lidových milic. Ti s tím budou mít více zkušenosti.

Já zde chci prokázat, že lustrace (ať si o ni říká kdo chce, co chce), zdaleka není nový zjev, že jsem s ní začal před tím, než se to stalo módním zjevem, dávno před sametovou revolucí, v době, kdy narovnat se a vztyčit hlavu byl ještě riskantní podnik. A na rozdíl od moderních lustrátorů jsem s tím začal tam, kde to bolí nejvíce a kde by měl každý, kdo chce zreformovat svět začít. Já provedl lustraci ve své vlastní domácnosti! A nedivil bych se moc, že jsem byl první, kdo s tím vůbec kdy začal, mnoho let před tím, než se naše národy roztančily radosti z nově nabyté svobody.

Jsouce slovanského původu, také nemohu odolat občasnému nutkání vyjádřit se kromě písní i tancem. Obzvláště tehdy, když mi v angličtině dojdou slova. Tu obracím oči v sloup, vzpínám ruce k nebi a zmitám se v závratí emoci. A zde mi ten lustr překážel. Houpal se pak pod stropem a dával naší domácnosti vulkanicky nestabilní ráz. Tentýž tanec v podřepu by naopak budil mylnou představu jášajících plání Záporoží. Coby hlavní dramaturg a choreograf naší rodiny jsem se tedy rozhodl, že mu zdvihnu kouli (odtud původní význam slova lustrace).

Už jak jsem hledal šroubovák jsem se snažil vzpomenout si na hodiny fyziky... jak to vlasně tenkrát s těmi elektrony bylo ?? Mňhavě vím, že s tím mají něco

dělat žabi stehýnka (vidím se náhle jak ve smrtelné křeči, obličejem v koberci cukám nohou!!), také lišky s tím mají něco společného... jak si honí ocasy nebo cosi. Nebo... ebo.. Ebony! Ano, ebony a ivory - klavír v tom zřejmě musí hrát také nějakou roli! Beru stoličku od piána a stavím ji pod lustr. Obouvám holinky (kvůli izolaci) a lezu na ní.

Mám jakési neblahé tušení, jak tak balancuji na štusu not, ale vzpoměl jsem si na písničku "Život je jen náhoda" (mám ty zpěvníčku "Ježkáren" pod sebou, abych dosáhl výš). Hned mě je lépe. Uklidňuji se. Ať se stane co se stane - beru to filosoficky "... jednou jsi dole, jednou nahore.. " Otevřel jsem oči a chytnul se žárovky. Oj, jaký to rozhled po pokoji! Tak takhle vidí svět odborníci! ? Zakroutil jsem Osramkou na obě strany (vím, že Austrálie má střídavý proud). Vyjela jak po másle. Zdvihlo mi to sebevědomí. Pro jistotu si ale nasliněným prstem cvrkám o objímku - jestli náhodou neuchází "štáva ". Nekope, je to dobré. Sundávám stínidlo (tak proto jsem v pokoji musel číst s baterkou, ač tam mám 150 wattů - utírám si černé prsty do modráků). Až sem to všechno šlo překvapivě hladce. Příjemně povzbuzen beru krejčovské nůžky a rázné ušmíkávám šňůru. Začínám být na sebe hrdý : Co se v mládí naučíš, v stáří jako bys našel ! Jdu se ale raději podívat, jak jsou v baterce spojené baterie. Ano, jak jsem tušil. Plus a minus vždy dohromady, to je známé, jinak se přece stejné póly vzájemně odpuzují. Jasně ! Tolik si z fyziky ještě pamatuji. Dráty se musí překřížit - zelený s červeným a červený se zeleným. Zbýl tam ještě černý drát - tím jsem pro jistotu všechno nafest zstáhnul dohromady. Hvízdám si při práci. Ani bych v sobě nečekal, jak mi to jde pěkně od ruky. "... život plyne jak voda a smrt je jako moře " Hezká písnička to je, teď se mi naopak nechce dolů. Budu se muset podívat na víc věcí okolo domácnosti ! S potěšením konstatuji, že mě ženské sledují s tichým obdivem. Rozhodně jsou tedy ztichlé.

Hotovo. Slézám a zkouším piruetu. Náhdera ! Tancovat se zde bude jedna radost. Teď ještě to světlo. Jdu k vypínači. Ruku ale zastavuji v půli cesty. Hledím na tu výšku. Lustr je teď o pěkný kus výš než byl a my máme vysoké stropy ! V obýváku by se dalo skákat o tyči (moje

oblíbená disciplína). Vzpoměl jsem si, jak za hodin nudných předmětů jsem ve škole sníval o odpoledním tělocviku. Já byl na kotrmelce vždycky lepší než na fyziku. I tak cvičili jsme přece na žínkách ! našeptává mi atletická intuice. Beru z kanape polštář a umísťuji jej na podlahu pod lustr. Načechrávám jej. Na toto znamení manželka vyvedla děti z pokoje. Atmosféra se v něm náhle nehezky zehustila. Je jakoby elektrifikována napětím (nebo proudem ? Nevím, já si tyhle dva pojmy pořád pletu). Několikrát jsem se zhluboka nadechl a současně si promasíroval srdeční krajinu. Opět v duchu vidím to cukající stehno. Vypadá to, že "job" operátora u elektrického křesla pro mne nepřipadá v úvahu. Chvějící se ruka na vypínači, vystrašené ženské na chodbě - jdeme na to. Nepromarním ale takovou příležitost a pro holky odpočítávám "blast off" - znám to z Play School : Five, four, three, two, one, zero... zapínám.

U stropu se zablesklo a ozvala se rána jak z houfnice. "Fujtajfl, parchantel" odplivl jsem si z úleku na koberec a zamžikal údivem. Z oblaku kouře se vynořil lustr a se skvělým chvostem jisker, jak kosmická loď zamířil ke středu naší planety.

Když se gumou čpící oblak rozptýlil, čekal mne obraz dokonalosti. pod zčernalým stropem z něhož visely ohořelé a roztavené dráty, přesně ve středu polštáře, jak jsem správně vypočítal, seděl ve vzpřímené pozici lustr bez jakékoliv známky úhony. "Oh my, oh my !" Vzdychl jsem překvapením. Tohle musely být ohmy. Na odpor já dočista zapoměl !

Éh, čert vás vem, elektrony - prskejte si závistí ! Na doskoky já byl vždycky kanón.

... ALE, VZALI TU LUSTRACI DŮSLOVA
A NÁHE TEĎ PO CELE REPUBLICE
... "BLACKOUT"

Pro dobrou náladu

"Potřebuji, prosím, projímadlo," žádá muž v lékárně.

Magistr mu je podá.

"A jak rychle to účinkuje?"

"Jen co dojdete do té hospody naproti, takových padesát metrů uběhnete!"

Za chvíli přijde muž znovu, poněkud skleslý a nesvůj.

"To chcete ještě jednu dávku?"

"Už ne, pane magistře, přišel jsem vám jenom říci, že jste se zmýlil o dva metry."

Věro, milovalas už přede mnou nějakého muže?"

"Ne, miláčku. Pravda, měla jsem k několika mužům úctu a obdiv pro jejich krásu, vzdělání, odvalu, sílu, inteligenci nebo roztomilost, ale u tebe, Harry, je to jen a jen čistá láska."

"V domácnosti krotitele: 'Kdes byl v noci?' 'Trochu jsem se zdržel ve vinárně, miláčku, nechtěl jsem tě rušit, tak jsem se vyspal mezi tygry.' 'Zbaběle!'"

Manžel stojí u lože své ženy, která má porodit první dítě. Celý se chvěje, manželce je ho líto: "Netrap se, Karlíku, vždyť ty za to nemůžeš."

"Tak nám povězte, obžalované, proč jste se vplížila do ložnice a zastrelila svého muže lukem?"

"Pane předsedo, já jsem nechtěla budit děti."

Sofie Lorenové se jednou ptali: "Proč mají krásné ženy u mužů větší štěstí a úspěchy než ženy moudré?"

"To je jednoduché, jen velmi málo mužů je slepých, ale hodně je jich hloupých."

"Jak dopadl tvůj včerejší spor s manželkou?" "Dobře, jako vždy přilezla po kolenou." "A co říkala?" "Vylez z pod té postele, zbaběle!"

"Poslouchejte, pane Novák, ta vaše paní se mi moc nelíbí." "Abych pravdu řekl, pane doktore, tak vaše paní taky není žádný zážrak."

SPORTOVNÍ ZAJÍMAVOSTI

Kopaná :

Tabulka I. fotbalové ligy po 21. kole vypadá takto:

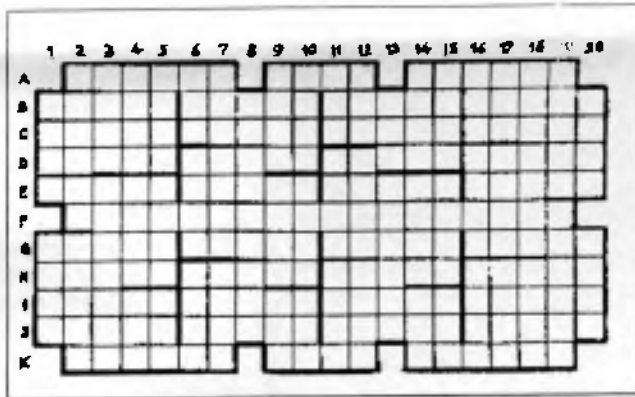
1. SLOVAN	20 - 17 - 4 - 0 - 43 : 10 - 38
2. OLOMOUC	21 - 14 - 6 - 1 - 45 : 11 - 34
3. SPARTA	21 - 15 - 2 - 4 - 48 : 15 - 32
4. OSTRAVA	21 - 12 - 5 - 4 - 41 : 24 - 29
5. SLAVIA	21 - 10 - 6 - 5 - 43 : 20 - 26
6. Inter	21 - 10 - 3 - 8 - 34 : 31 - 23
7. PRESOV	21 - 10 - 3 - 8 - 22 : 28 - 23
8. D.STREDA	21 - 6 - 4 - 11 - 31 : 33 - 16
9. Dukla	21 - 4 - 8 - 9 - 20 : 28 - 16
10. BYSTRICA	20 - 6 - 4 - 1 - 22 : 31 - 16
11. - Bohemians, 12. - Vitkovice, 13. - Cheb, 14. - Hradec Králové, 15. - Č. Budějovice, 16. - Trnava	

Barcelona (bez klimatizace a ledniček) je za dveřmi.

25. července přivítá katalánská metropole účastníky letní olympiády. Jak ohlásil zastupce československého olympijského výboru, do Barcelony pojedou výprava 243 sportovců a 98 členů oficiálního doprovodu. dále se uvažuje o zvýšení tohoto doprovodu o dalších 34 osob. Do těchto počtů nejsou zahrnuty sporty, které mají ještě kvalifikační boje před sebou, jako je tenis, basketbal, fotbal a bedminton. Inspekční cesta přinesla trochu zklamání. Všechna zařízení jsou prakticky dostavěna a do 1. června by vše mělo být v provozu. Překvapivě nízké jsou kapacity některých sportovních stadionů, účastníci se také asi budou muset obejít bez chladných tekutin, což bude v očekávaném vedru s vysokou vlhkostí nepříjemné. V olympijské vesnici nejsou ani ve společenských místnostech ledničky a bohužel šetří se i na klimatizaci. Za jednu treninkovou hodinu v Areálu Seu d' Urgell, kde je moderní kanál pro divokou vodu, se platí až 150 tisíc peset. Zatímco všude jinde na světě jsou tréninky zdarma. USA vyšlou na olympijské hry výpravu složenou ze 624 sportovců, bude to největší americká olympijská reprezentace v dějinách.

KŘÍŽOVKA

Řeč má všestranné použití, nejdůležitější ... (dokončení v tajence)

VODOROVNĚ: A. Mořská ryba; sicilská sopka; šafrán. B. Sklizení; část obce, prvek značky Pb; hučení. C. Spodlem; krajní mež; krajan; deskovitě pukající druh slinivce. D. Ženské jméno; jestli; šermířské náčiní; španělské město. E. Vně; v hudbě "zvolna"; ženské jméno; výzvy F. Tajenka. G. Doplnit; zařízení k zavírání dveří; zálsuk; ota. H. Ozdoba na lustru; islámský pozdrav, průhledný nátěr na dřevu; asijský jeleňovitý savec bez paroží. I. Slitina mědi se zinkem; podněbí; druh žerpadla, vlk z knihy Džungli J. Domácky Anna; pořádko opis; strach; právo. K. Osvěd-

čení; knedlíčky; dezinfekční prostředek.

SVISLE: 1. Úžas; ve svém bytě. 2. Tramvajový sběrač elektrického proudu; značka limonády. 3. Roleta; nestrážit. 4. Ráj; hostina (zastarale); důrazný zápor. 5. Osamocena; cipy květního kalichu; opět. 6. Předložka; mořská ryba, Evropan. 7. Círka; poklop; evropské pohoří. 8. Milenci; vinařský stroj. 9. Starořímský úředník; obrovský východoasijský strom; leník. 10. Francouzský filmový komik; na ono místo; a sice. 11. Sevefan; biografy; chmelový kef. 12. Pobídka; ovanuť; rodové znaky. 13. Latková podpěrná konstrukce pro vinnou révu; divčí jméno. 14. Příslušník germánského kmene sídlícího v 1. století v Čechách; námět; prášek na nádobi. 15. Léta; tropická nemoc; té. 16. Citoslovce obrazení, ohleduplnost; parková květina (dosna). 17. Koupě; opeň; trnovník. 18. Havajský hudební nástroj; město v Čadu. 19. Dravý pták; základní mēhdlo. 20. Sazby; libovina z rýže. Pomůcka: D. Tolox, — 5. Ušty, — 18. Beri

BETONOVÁNÍ

všeho druhu odborné vyhotoví

MIREK

(02) 622 1712

L. & G. PERGL

Česká Optická Firma

57 Pelham Street

CARLTON VIC. 3053

tel: (03) 663 6242

CUISINE ART CATERING

Pty Ltd

dobrá

veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
obložené mísy a další speciality

Přesné informace :

telefon: 525 3971

2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

Český lékař v Hervey Bay, Queensland.

Dr. Marcel Pflieger, M.D.

Praktický lékař, rovněž nabízí tradiční a
laserovou akupunkturu.

352 Esplanade, Hervey Bay - Qld 4655

telefon: (071) 281 288

Dr. JAN ROSA

odborný zubní lékař

Suite 8 - 560 Pennant Hills Road

WEST PENNANT HILLS

ordinuje : úterý - čtvrtek - sobota

tel. objednávky od pondělí do soboty

na čísle : 481 8878

L E O COMPUTERS

Nabízíme od "Notebook" až do "Tower 486/33"
Systémy pro úřad nebo doma, pro navrhování i výrobu

český & slovenský "wordprocessor" T602
včetně opravného a překladového slovníku

SKODEX INTERNATIONAL

Unit 3, 5-9 Hunter Street

PARRAMATTA, NSW 2150

Tel 891 3599

Fax 891 2058

LISACEK & CO

BARRISTERS & SOLICITORS

LEGAL ADVICE

1 st Floor, 69 a Grote Street

ADELAIDE S.A. 5000

Telephone : (08) 231 5909

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

Pty Limited

CAD/CAM

specialists

MICROSTATION, DRAFTeasy, SMARTCAM

7 Boonah Street

WENTWORTHVILLE

NSW 2145

Tel: (02) 636 1873

Fax: (02) 631 2024

Mobile: 018 288 477

ALL INTERNATIONAL OFFICE MACHINES

Prodej a opravy nových i starších
"typewriters, photocopiers & faxes"

Dílna a obchod- 102 Percival Road

STANMORE, NSW 2048

Tel 5693 691 nebo 214 7402

Vladimír Bohdan

457 9443

Václav Novák

306 781

BONDI REMOVALS

FURNITURE REMOVALS

& STORAGE

no job too small - no removal too large

LOCAL - COUNTRY

INTERSTATE - OVERSEAS

PHONE: 365 0993 FAX : 550 26 14

Hovoříme česky a slovensky.

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník

Čechů, Moravanů a Slováků v Austrálii.

Vydává: HABER-PILOT Pty. Limited
7 Boonah Street,
WENTWORTHVILLE NSW 2145
Tel: (02) 636 1873 Fax: (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka: Jana Haberová

Redakční spolupracovníci: Karel Wendt
Marcela Čechová
Jaroslav Kovaříček

Aleš Nebeský

Miloš Ondrášek

Bořek Šindler

Jan Plavec

Karel Šindelář

Výtvarná spolupráce: Cesta Borkert

Názory redakce se nemusi ztotožňovat s obsahem příspěvků.

Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

INZERCE:

Nabízím
maximálně pro 4 osoby
10 min. Metrem od středu
Prahy,
US \$ 40.- za noc
Zajistím odvoz z letiště,
vyjíždky i mimo Prahu,
vstupenky do divadel a kina pod.Dr. Michaela Losová
Pod Strání 19
Praha 10, PSC 100 00
tel: (0011422) 9745 746Protože se vracím domů
prodám pozemek (30 akrů)
na Sunshine Coast
Zcela oplocen, telefonní a
elektrická přípojka připravena
Zn. "Cena dle dohody"
tel. (02) 823 2205

Bohemia Travel nabízí:

duben - září
z Melbourne do Evropy
letenka od \$ 1.820.-
letenka - auto na 21 dní *
od \$ 2.229.-
letenka - 2 dny hoteli *
od \$ 1.990Výhodné ceny i z jiných míst
volejte: (03) 510 24 74
* cestují-li dvě osobySoukromá detektivní
agentura"Diskretnost"
nabízí své služby v ČSFRMáchova ul. 7, PŘEROV
tel: (0011 42 641) 52779**AVRO film**
video

ZAJISTÍ :

Video záznamy všeho druhu,
převod českých černobílých
kazet na barevný australský
systém (SECAM na PAL)
převádění rodinných
filmů na video12 Harrod Street
PROSPECT
NSW 2149 tel: (02) 621 7586**WORLD - WISE TRAVEL**
cestujte pohodlně a promyšleněVymyslíme pro vás nejvýhodnější
cestovní plán cesty kolem světa,
návštěvy doma, nebo cestu po Austrálii
Najdeme nejvýhodnější spojení,
zajistíme ekonomické, ale kvalitní
ubytování při mezi přistání v Singapu-
ru, Bangkoku či kdekoli jinde na
světě.254 Blackburn Road
Sydney 3149 FAX: (03) 803 8730
tel. (03) 803 9037, 802 9066Architekt
HENRY ROSSLER
F. R. A. I. A.222 Edgecliff Rd.
WOOLLAHRA, NSW 2025
Tel: 387 2257
Fax: 387 2913Plány na council, stavební dohled,
všechny druhy staveb,
přestavby, nové domy, home units,
továrny, commercial, nemocnice.**DIVER'S MECCA**Všechno pro potápěče
O DOVOLENÉ V QUEENSLANDU
se naučte potápět na HERVEY BAY.
Ideální podmínky:

- teplá voda
-
- potopené lodě
-
- korály
-
- spousta ryb

Instruktor: Vladimír Novák
tel: 071-25 1626 fax: 071-25 1833
472 ESPLANADE,
HERVEY BAY - QLD, 4655Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____

Stát _____

P. Code _____

Tel. _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na
HABER PILOT PRODUCTION
7 BOONAH STREET
WENTWORTHVILLE 2145Předplatné - zaškrtněte
První polovina 1992
Celý rok 1992

\$15.6

\$31.2

**CESTUJTE S NÁMI
DO CELÉHO SVĚTA**

**BOHEMIA
TRAVEL**

1st Floor, 188 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 2474, (03) 510 2482

A.H. (03) 878 8984 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

ZAŘIDÍME:

Vaše cesty do celého světa, návštěvy z Československa,
cesty kolem světa, ubytování, půjčování aut,
EURORAIL- vlakem po Evropě, pojištění, cesty lodí,
cestování po Australii a další.

PODPORUJTE

ODEBÍREJTE

ČTĚTE

**AUSTRALSKÉ
LISTY**

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

**AIRBUS
A 310-300**

ČSA

CZECHOSLOVAK

AIRLINES

FLY OK

FLY ČSA

POHODLNÁ CESTA DO PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM

SE SINGAPOREM A BANGKOKEM

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

CZECHOSLOVAK AIRLINES

Suite 808 Australia Square Tower

George Street, SYDNEY

Tel. 247 6196

CONTACT
P.R.I.N.T.I.N.G.

A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
A DALŠÍ

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

Superior Performance At An Affordable Price